

Газету нагороджено призом АСЖУ "За вагомий внесок у розвиток виду спорту"

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

П'ятниця, 25 грудня 2009 року • № 193 (2292) • **Ціна вільна**

ОЛЕКСАНДР АЛІЄВ – ПІД КРИЛЕЧКОМ СЬОМІНА

Президент московського "Локомотива" Микола Наумов дав інтерв'ю, в якому остаточно підтвердив появу у першопрестольній півзахисника "Динамо" Олександра Алієва. Цим самим був офіційно завершений трансферний серіал восьмого номера киян, який, за ступенем мелодраматизму й комізму, вже почав нагадувати минулорічну епопею з переїздом росіянина Андрія Аршавіна з петербурзького "Зеніта" в лондонський "Арсенал". Тут так само щодня з'являлася інформація, що перехід то відбувся, то не відбувся; що переможники домовилися, або все ж поки ще ні; сума угоди варіювалася від чотирьох до десяти мільйонів євро тощо. Наразі водевіль завершено, Олександр — у Москві, й невдовзі відбудеться його офіційна презентація.

Що ж чекає Алієва в сусідній країні? Найголовнішим позитивом для нього стане безмежна довіра й батьківська любов з боку Юрія Сьоміна: можна не сумніватися, що стабільне місце в основі півоборонцеві гарантоване. Так само не сумніваємося, що в розпорядження новоприбульця буде віддане виконання всіх штрафних ударів і кутових. Можна навіть припустити, що саме під манеру гри Сашка Юрій Павлович будуватиме ледь не всю командну тактику "Локомотива". Зазначені обставини повинні створити таку обстановку, щоби московська акліматизація зневаженого в Києві півзахисника була недовгою і безболісною.

Також його успішним виступам у тамтешній прем'єр-лізі сприятиме той факт, що, за глибинною суттю, чемпіонати Росії й України вельми схожі, тобто Алієву не доведеться серйозно перебудовуватися. І варто наразі згадати про ще один момент, який потенційно зробить нове життя гравця української збірної легшим…

Пройшла дивна чутка, що невдовзі слідом за Алієвим у таборі залізничників може опинитися не хто інший, як його багаторічний друг Артем Мілевський: мовляв, Сьомін спить і бачить його партнером Дмитра Сичова в атаці "зелено-білих".

І наче зовсім випадково на позавчорашній прес-конференції Олексія Михайличенка пролунало, що Мілевському некомфортно в "Динамо" після приходу Андрія Шевченка…

Володимир БАНЯС.

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на лютий — до 10 січня.

Відверто

Петро ДИМІНСЬКИЙ: ТИХ ВЕРШИН, ПРО ЯКІ МРІЮ, ЗА МОГО ЖИТТЯ НЕ ДОСЯГТИ

Почесний президент "Карпат" Петро Димінський в інтерв'ю розказав про ситуацію в команді та про подальші плани львів'ян. Ретельно проаналізувавши виступи "зелено-білих", загалом, він залишився незадоволений, адже, за його словами, задоволеним можна бути тоді, коли поставлене завдання виконується. Втім, порадував президента молодіжний склад "Карпат".

— Я ніколи не буду задоволений виступами команди. У мене своє бачення, і я знаю, що досягти тих вершин, про які я мрію, за мого життя нереально. Тому можна говорити про те, наскільки близько наша команда може підійти до того рівня, якого чекають від нас уболівальники. Я фінансую команду, і вони фінансують команду — тим, що приходять на стадіон. Я дуже уважно спостерігаю за всіма відгуками, за аналізом, що проводиться після ігор "Карпат", за винятком деяких нісенітниць. Я впевнений, що їх пишуть не наші уболівальники. А наші фанати на футболі розуміються, і мені це дуже приємно. Це надихає і доводить, що ми на правильному шляху. Задоволеним можна бути тоді, коли поставлене завдання виконується. Я розумію наших уболівальників. Ми багато років поспіль брали на себе зобов'язання, але, на жаль, не змогли їх виконати. З різних причин.

— Невже зовсім не було позитиву?

— Якщо говорити про першу половину сезону, то я отримав певне задоволення від виступу молодіжного складу "Карпат". І то були речі, які говорять про те, що з деякими футболістами, окрім підвищення майстерності, потрібно працювати в психологічному плані. Бо, провівши так впевнено весь сезон, програли "Кривбасу", який на останніх місцях у турнірній таблиці. А от у Києві я був свідком гри проти молодіжки "Динамо", і можу з впевненістю сказати, що ми не поступились по грі. Цей матч виграв для "Динамо" суддя. Але я переконаний, що коли "Динамо" приїде наступного року до Львова — буде зовсім інша гра. А загалом, виступами молодіжного складу, я думаю, всі повинні бути задоволені. Це перші паростки величезної роботи, що була проведена за останні дев'ять років.

— Мабуть, були певні приємні моменти й у грі головної команди?

— Були ігри, де здавалося: ось-ось ми підійшли до того, що, нарешті, можемо мати моральне право звернутися до наших уболівальників і звітувати за багаторічну роботу. Вона була спрямована якщо не на видовищну, то, принаймні, близьку до цього гру. І в нас справді були ігри, достойні команди, яка може брати участь у європейських турнірах. А були матчі, про які можемо сказати, що їх повністю провалили. Наступного сезону до Львова приїдуть фактично всі лідери. Тому, маючи нагоду, хочу звернутися до наших уболівальників. Якщо в нас буде серйозна підтримка, ми зможемо виконати поставлене перед собою завдання. У нас для цього є всі передумови. Ми лише на три очки відстаємо від зони УЄФА. Сьогодні ми, як ніколи, близькі до виконання цього завдання. На жаль, треба сказати й про негатив. Наша команда досить молода, і відсутність стабільності свідчить про те, що гравці не розуміють слова "професіоналізм".

— У чому це проявляється?

— Ми можемо відібрати очки в "Динамо" на виїзді, а в наступній грі не можемо виграти вдома в "Іллічівця". У мене була дуже серйозна розмова з головним тренером. Мені вдалося його переконати, що футбол, безперечно, має бути прагматичним, бо завдання треба виконувати, але не за рахунок гри, яка не подобається вболівальникам. Ніколи на це не піду. Треба зрозуміти, що нам потрібно. Якщо ми будь-якою ціною зробимо все, щоб посісти п'яте місце, вийдемо в Європу і будемо грати так, як проти "Іллічівця", запорізького "Металурга" у першому таймі чи проти "Кривбасу", то нам нема там що робити. Якщо ми демонструватимемо якісну й видовищну гру, здобуваючи водночас результат, то інша справа. Інколи мені здається, що на наших гравців щось тисне, коли вони виходять грати проти іменитіших команд. Але остання гра проти донецького "Металурга" довела, що ми на рівних можемо грати проти будь-якого суперника. Я весь час гравцям і тренерам говорю, що великої різниці між нашими гравцями і гравцями "Динамо" чи "Шахтаря" немає. Відрізняємося лише одним.

— Фінансуванням?

— Я кажу їм: якщо ви хочете заробляти стільки грошей, скільки заробляють гравці "Динамо" й "Шахтаря", я не проти. Але давайте зробимо так, щоб ви не просто їх отримували, а заробляли. Давайте будемо грати в Лізі чемпіонів, тоді я платитиму вам стільки ж, а може, й більше. У Лізі чемпіонів можна заробляти. Бо тільки ті, хто зовсім нічого не тямить у футболі, думають, що я заробляю на футболі. Наразі я від футболу "Карпат" не маю задоволення жодного: ні морального, ні матеріального. Я маю тільки одну надію.

— Після матчу проти "Ворскли" журналісти програми "Футбольний Уікенд" сказали: "Якби "Карпати" не перемогли — це був би останній матч Олега Кононова". Чи це правда?

— Я не знаю, звідки вони брали інформацію, але те, що я був незадоволений грою команди і мені дуже не подобалися певні речі, які були в команді, — факт. Може, це вплинуло на думку журналістів. Те, що в мене були серйозні розмови з Кононовим... Так вони постійно в нас відбуваються. Я вимагаю від тренера дві речі: бути об'єктивним і справедливим. Інколи є тренери, котрі перебувають з футболістами у теплих стосунках. Футболіст — це така сама професія, як і інші. Він повинен відповідати за ту роботу, яку йому доручили. Якщо футболіст помиляється, а тренер дає поблажку, вибачає, гравець починає по-іншому дивитися на цього тренера. Але зараз я сподіваюся, що та атмосфера, яка є в "Карпатах", не дасть приводу журналістам взагалі розмовляти на цю тему, принаймні до кінця другого кола. Кононову я повністю довіряю. Мені приємно, що він зробив висновки з наших розмов. Ми їх побачили — це остання гра проти донецького "Металурга". Незважаючи на поразку, я думаю, що моральне задоволення від гри отримали всі. Може, ми не побачили шалених швидкостей, але було видно, що наша команда має потенціал.

— "Карпати" жодного разу не програли вдома і в багатьох матчах проявляли характер...

— У деяких іграх краще такий характер не проявляти. Йдеться про гру з Запоріжжям. Я розумію, що може бути одна помилка, яку можна виправити. Але коли три помилки поспіль, а потім треба проявляти героїзм — то це не потрібно ні нам, ні вболівальникам, ні футболістам. Тому я думаю, що висновки зроблені, таких казусів ми в майбутньому допускати не повинні.

— Чи ви сподівалися, що Артем Федецький так вдало замінить Василя Кобіна?

— Я не можу сказати, що Артем замінив Кобіна чи що він кращий за нього. Федецький на тому місці, заради якого ми його брали. Те, що Федецький не гірший за Кобіна, — це однозначно. Я думаю, що за певними критеріями він кращий за Кобіна. Але вони обидва можуть грати на різних позиціях. І це була одна з умов, на яких ми взяли Федецького. Ми бачили, що він уміє грати й опорного, й правого півзахисника. Але за необхідності може зіграти й у нападі. У Львові всі задоволені його діями. Думаю, ми не відчули втрати Кобіна з його приходом.

— Федецький перебуває в оренді. Чи думали ви про те, щоб викупити його контракт у "Шахтаря"?

— Я не хотів би цю тему зараз зачіпати. Артем провів тут півроку, ще має зіграти півтора. За цей час багато чого може змінитися. Прогнозувати навіть на рік не можна. Багато залежатиме від бажання самого Артема, від того, чи буде йому тут комфортно. Документально, він в оренді. Настане час — і ми спільно ухвалимо рішення, яке буде виважене, правильне і задовольнить усі сторони.

— Чи збережеться склад "Карпат" і чи буде в ньому поповнення?

— У світі немає такого клубу, який би не купував і не продавав футболістів. Усе залежить від пропозицій. Загадувати наперед не можна, але я скажу таке. Якщо нашим гравцям надійдуть пропозиції від клубів, де вони ростимуть як футболісти, підвищуватимуть свою майстерність, де в них буде більше можливостей, щоб реалізувати свій талант, то я не маю морального права їх тримати в "Карпатах". Але я ніколи й ні за які гроші не продам гравця в клуб, який не буде сильнішим за "Карпати". Щодо придбань... На сьогодні, мати таку молодь і не давати їй дороги — це шлях в нікуди. Навіщо тоді ми створювали академію, тримаємо школу? Ми маємо серйозні тили і можемо розраховувати на них.

— Склалося враження, що після запрошення до збірної України в Ігоря Худоб'яка настав спад. На ваш погляд, чому?

— Це не тільки його стосується. Коли Зеньов повертається — така ж ситуація. Весь час така історія. Чому? Я не беруся стверджувати. Можливо, далася взнаки відсутність ігрової практики, тонусу, який був у "Карпатах". Два тижні він майже не грав. Це могло на нього вплинути. Але я в Ігоря вірю і переконаний, що він стане одним з найкращих гравців в Україні на своїй позиції.

— Яка ситуація з Кашчеланом і Лазаревським?

— Вони — гравці високого класу. Але сталося так, що коли вони переходили в "Карпати", то вже бачили себе в основному складі. Коли ж зіткнулися з конкуренцією, то не витримали її. Тож я дам їм можливість вибору. Думаю, що вони оберуть собі такий шлях: клуб дасть їм статус вільних агентів, а вони шукатимуть собі нові команди.

За матеріалами прес-служби клубу підготував Олександр ОЗІРНИЙ.

З перших уст

Олександр ХАЦКЕВИЧ: ПІВЗАХИСТ БУВ ОРІЄНТОВАНИЙ НА ОБОРОНУ

Продовжуючи серію матеріалів, присвячених підбиттю підсумків виступів "Динамо" в першій половині сезону, ми попросили прокоментувати гру півзахисників команди екс-динамівця Олександра Хацкевича.

— Виступи "Динамо" можна розділити на дві частини — чемпіонат і Ліга чемпіонів. І якщо у внутрішній першості все складалося добре, то на євроарені — не дуже. Безумовно, "Динамо" випали складні суперники, але, наприклад, після матчу з "Інтером", коли ми за три останні хвилини пропустили два м'ячі, відійти було дуже важко, незважаючи на те, що попереду були ще два матчі. Загалом, звичайно, нічого приховувати, єврокубковий сезон склався для "Динамо" невдало.

Що ж до півзахисту... На мій погляд, цій лінії в першій частині сезону не вистачало креативності. Вона була надійною і більше орієнтованою на захист. Було мало гострих, хитрих передач, бракувало таких гравців, як Калитвинцев чи Белькевич, здатних віддати останній пас з глибини поля.

— З приходом в "Динамо" Валерія Газзаєва змінилася схема гри команди...

— Так, згоден. Якщо за Сьоміна команда сповідувала комбінаційний футбол, то Валерій Газзаєв більше уваги приділяє грі на флангах — тому, що раніше було винятковою рисою київського "Динамо". Хоча той же Єременко — дуже технічний, перспективний футболіст. Так, молодий, і тому не завжди грає стабільно, але це прийде з досвідом. Плюс Олег Гусев здорово виглядав, особливо на початку чемпіонату. Але після травми йому було потрібний час, аби набрати форму.

— Останнім часом Олег діє не по всій "бровці", а більше в нападі й півзахисті. Як вважаєте, в такій ролі він проявляє себе краще?

— Він може добре працювати як по всій "бровці", що він демонстрував упродовж попередніх сезонів, так і попереду. Зараз він, справді, більше грає з акцентом на атаку, потрібні навики для цього в нього є. У Олега добре виходить — він і сам забиває, і передач віддає досить багато. І хай вони не завжди знаходять свого адресата, але його активність на флангі очевидна, і вона досить висока.

— Цього сезону після тяжкої травми повернувся на поле Тарас Михалик, і якщо за Сьоміна він більше грав у центрі захисту, то тепер — на місці опорного півзахисника.

— Дії Тараса завжди відзначаються стабільністю, надійністю і, природно, акцентом на оборону. Від нього навряд чи варто чекати першого гострого пасу, який би відрізав велику групу гравців суперника. Можливо, він ним і володіє, але нечасто ризикує віддавати такі передачі, більше піклуючись про надійність. Можливо, така тренерська установка.

— Як оціните гру номінального півзахисника Юссуфа в центрі оборони? Адже йому не звикати грати на цьому місці.

— Юссуф показав, особливо в останніх іграх, що на тій позиції, куди його свого часу пересунув Сьомін, він діє надійно. Плюс у нього вже є досвід, що дозволяє йому бути холоднокровним. Айїла не позбавляється м'яча просто так, він знає, коли його краще зберегти, коли почати атаку, а коли зіграти простіше.

— На позицію в центрі поля повернувся Мілош Нінкович. Як вважаєте, тут він проявляє себе краще, ніж на флангах?

— Я пам'ятаю, коли Мілош лише прийшов у "Динамо", він був більше центральним гравцем. Напевно, це той футболіст, від якого в даний момент повинно виходити більше гостроти, більше передач на нападників. До того ж, у нього досить хороша техніка і бачення поля. Втім, його не завжди вистачає на всі 90 хвилин гри.

— На одній і тій же позиції вже півтора року грає Огнєн Вукоєвич. Схоже, він справді став незамінним?

— Позиція опорного півзахисника, як мовиться, його місце. Тут він діє і в "Динамо", і в збірній Хорватії, будучи тим "хвилерізом", об який розбиваються багато атак суперника. Огнєн тримає центр поля під своїм контролем.

— Тиберіу Гіоане часто виходить на поле з лави запасних. На якій ділянці поля він почувається найкраще?

— Тибі — хороший, кваліфікований футболіст, який може діяти на будь-якій позиції. Ще в той час, коли я грав у "Динамо", пам'ятаю, він міг і зліва зіграти крайнього захисника, і центрального бека. Отже, це дуже різноплановий футболіст.

— Він частенько забиває, що, напевно, є важливим показником для півзахисника. Чому тоді, на ваш погляд, він нечасто з'являється в основному складі?

— Можливо, це тактична хитрість тренера — мати в запасі такого футболіста, який у будь-який момент підсилить гру команди в атаці. Свого часу таким джокером був Євтушенко, який, виходячи на заміну, забивав майже в кожній грі.

— Який матч вам найбільше запам'ятався?

— Напевно, з "Шахтарем", коли "Динамо" виграло 3:0. Я якраз був на стадіоні і пам'ятаю, що початок для нас складався не найкращим чином. У перших 20 хвилин було важко, але потім команда переламала хід подій і показала досить хороший футбол. А головне — добилася позитивного результату.

Світлана ПОЛЯКОВА.

«ЗІРКА» (КІРОВОГРАД) — 11 МІСЦЕ

ЕПОХА ВІДРОДЖЕННЯ

Новачок не розчарував. У час коли, команди через фінансові проблеми насилу зводять кінці з кінцями, одинадцяте місце колективу, який ще минулого сезону виступав у другій лізі — заслуговує поваги.

Улітку 2006 року команда через фінансові проблеми опустилася в другу лігу, але не втрималася і в найнижчому дивізіоні знялася зі змагань. Та після дворічної перерви багаторічну історію клубу було продовжено. Спочатку це був кіровоградський “Олімпік”, який згодом перейменували на “Зірку”. Відомий фахівець Ігор Жабченко створив боєздатний колектив уже в перший сезон на професійному рівні, й команда підвищилася в класі. На даному етапі важливо було зберегти основу та доукомплектуватися. Та влітку команду залишила велика кількість виконавців. (воротар Максим Кучинський, оборонці Артем Путивцев, Олексій Ремезовський, Андрій Оксимець, Павло Новицький, півоборонець Іван Короткий, Сергій Дяченко, нападники Олександр Степанов, Валентин Горкун, Микола Хомич). Мабуть, найболючішою була втрата Павла Новицького, якого орендували у “Зорі”. Луганський клуб розлучатися з ним не мав наміру за ті кошти, які могла запропонувати “Зірка”. Загалом влітку трансферна політика кіровоградців викликала побоювання, адже неодноразово доводилося чути в футбольних колах, що, втративши велику кількість виконавців, які захищали кольори клубу в минулому сезоні, “Зірка” просто таки приречена в першій лізі на боротьбу за виживання. Та іншої думки був Ігор Жабченко.

Календар на старті змагань звів кіровоградців одразу з двома лідерами. Перший млинець вийшов глевким — 0:4 від ПФК “Севастополь”. Гіршого старту годі було й вигадати. Та вже наступного матчу команда реабілітувалася, зігравши внічию з претендентом на вихід до прем’єр-ліги — луцькою “Волинню”. Загалом, стартові тури першості були своєрідною розкачкою та пристосуванням до вищого рівня суперників. У шостому та сьомому турах підопічні Жабченка здобули дві перемоги поспіль над “Феніксом-Іллічівцем” та “Енергетиком” відповідно. Після такого успіху цілком нелогічною стала нічия з безнадійним аутсайдером ФК “Харків”, який за все перше коло здобув лише двоє очок. Сіль ситуації в тім, що інтрига в матчі зав’язалася ще на перших хвилинах поєдинку, коли був оголошений склад “Зірки”. Там виявилося лише троє гравців основи, а решта — молодь. Після цієї резонансної події одразу поширилися різноманітні чутки. Йшлося, зокрема, про можливе отруєння гравців, реалістичніше сприймалася інформація, що керівництво заборгувало за кілька місяців платню, дійшло навіть до того, що “Зірка” ніби вплуталася в політичні ігри. Вважаю головним у цій справі те, що команда, не виносячи сміття з хати, скандал владнала. Не позначилось це особливо й на турнірних здобутках, адже до кінця першого кола команда зазнала лише двох поразок. Натомість не можна не відзначити домашні перемоги над алчевською “Сталлю” та “Кримтеплицею”, нічиї з харківським “Геліосом” та ПФК “Олександрія”. Всі перераховані колективи — з верхньої частини турнірної таблиці. Тож, як бачимо, потенціал у підопічних Жабченка заслуговує поваги. Не забуваймо й про фінансові проблеми й епідемію травм, яка впродовж змагань переслідувала команду. Роман Поліщук, Мирослав Бундаш, Олександр Маклаков, Кирило Дорошенко, Олександр Курневич, не змогли сповна допомогти команді.

У підсумку “Зірка” на зимові канікули пішла одинадцятою. Як для новачка, результат доволі таки непоганий, хоча в інтерв’ю нашому виданню керманич кіровоградців Ігор Жабченко сказав, що не задоволений одинадцятою позицією, адже щонайменше п’ять очок у поєдинках з “Олександрією”, “Нивою”, “Геліосом” команда недобрала. Такі здорові амбіції молодого тренера не можуть не радувати. Тепер у керманича є вдосталь часу, аби в період зимового антракту проаналізувати прорахунки, а навесні з новими силами значно поліпшити свої показники.

Олександр ТРАВЯНКА.

Досьє “УФ”

Команду засновано 1922 року.
Попередні назви: “Червона зірка”, “Металіст”, “Сільмаш”, “Трактор”, “Торпедо”, “Динамо”, “Зірка-НІБАС”.
Володар Кубка УРСР 1953, 1973, 1975.
Напівфіналіст Кубка України 1999, 2000.
Бронзовий призер класу “Б”: 1 зона (1961, 1963), 2 зона (1964, 1965).
У сезоні 1992 дебютувала в чемпіонатах України (перехідна ліга).
У вищій лізі – 6 сезонів (1995-00, 2003/04).
Найвище досягнення: 6 місце (1996).
У першій лізі – 5-й сезон (1994/95, 2000-03 і від 2009).
Переможець першої ліги 1995, 2002 років.
У другій лізі – 5 сезонів (1992-94, 2004-06, 2008/09).
Переможець групи “Б” другої ліги 2009.
Бронзовий призер другої ліги 1994.
У 2006-08 роках команда не брала участі у професійних змаганнях

Як буде:

Сезон	*Місце на проміжному фініші*	*Підсумкове місце*
2009/2010	11	?

Відверто

Сергій ЯКОВЕНКО:

З ТАКИМ КЕРІВНИЦТВОМ БУДЕ ДУЖЕ ВАЖКО

Наша газета за 11 вересня нинішнього року (№133) написала про неприємну ситуацію навколо матчу першої ліги між “Зіркою” та ФК “Харків”. Тоді на домашній матч вийшли чомусь резервісти кіровоградської команди і, як наслідок, гості із Харкова здобули своє перше очко в чемпіонаті. Вболівальники “Зірки” були просто шоковані... Натомість, президент клубу Микола Онул в інтерв’ю нашій газеті заявив: “Міська влада, яка є моїм політичним суперником напередодні президентських виборів, “попрацювала” з гравцями, тому вони й відмовились виходити на гру”. Також про нібито саботажників висловився й головний тренер “Зірки”: “Схоже, в місті епідемія, що всі так різко “отруїлися”, – сказав Жабченко. – Якщо їм щось не подобається в команді, хай шукають інший клуб або сидять вдома”.

Що ж, підводячи підсумки виступів “Зірки” в першому колі, в якому команда посіла 11 місце, ми вирішили поспілкуватися із екс-гравцем клубу Сергієм Яковенком. Керівництво кіровоградської команди саме Сергія визнало тоді головною причиною проблем, а Онул сказав, що Сергій дестабілізував ситуацію в колективі...

— Сергію, чим нині займаєтесь?

— У мене наразі прекрасна робота — я селекціонер у структурі харківського “Металіста”.

— Якщо говорити про ваш попередній клуб, то чи могли б ви (без зайвих емоцій) проаналізувати виступ “Зірки” в першому колі?

— Думаю, команда дуже вдало дебютувала і чудово влилась у боротьбу в першій лізі. “Зірка”, безумовно, вдало провела перше коло.

— Команда зараз на 11 місці. Воно відповідає продемонстрованій грі?

— У принципі, я був у команді не дуже довго — лише до вересня. Але з побаченого можу точно сказати, що “Зірка” могла б бути й вище в турнірній таблиці, в першій вісімці, безсумнівно. Потенціал у хлопців хороший.

— Керівництво “Зірки” робило все можливе, аби вже в найближчому майбутньому претендувати на високі місця?

— Не знаю, як ситуація складається з цим нині, адже я не перебуваю в команді. Коли я там був, то, думаю, що не все воно для цього робило. У фінансовому плані, в першу чергу.

— Ви маєте на увазі заборгованість перед футболістами?

— Так, звісно. Заборгованість і зараз є. Мені, наприклад, винні гроші ще за виступи в другій лізі, не кажучи вже про першу. До того ж, мені винні за достроковий розрив контракту, він у мене був підписаний до 2010 року. (*З інтерв’ю Миколи Онула нашій газеті за 11 вересня:* “Зірку” фінансую лише я… У нас затримка виплати коштів гравцям лише за один місяць, тоді як в більшості інших клубів проблеми значніші. Можна говорити, що заборгованості перед гравцями взагалі немає, адже зараз у нас півкоманди нових гравців”. — **Авт.**)

— Як ви прокоментуєте той неприємний епізод, коли президент клубу Микола Онул звинуватив вас у саботажі і сказав про вас: “З нього усе почалося”?

— Не виходити на матч проти “Харкова” вирішила вся команда.

— Гаразд, тоді вас, Поліщука і Маклакова мали вигнати з команди, правильно?

— Ну, нас не вигнали, а правильніше сказати — “виставили на трансфер”. Урешті-решт, хлопці попросилися — і їх залишили в команді, а я вирішив не залишатись там.

— Керівництво пояснювало, за що вас виставляє на трансфер?

— Ні, просто сказали, що це рішення керівництва, і воно не обговорюється.

— Що скажете про тренера Ігоря Жабченка?

— Молодий, перспективний, думаючий тренер. Можу сказати про нього лише хороше. А от про його людські якості я скромно промовчу.

— Повернімося до Миколи Онула (член “Партії регіонів”). Він тоді заявив, що конфлікт виник на політичному підґрунті, адже міська влада (“комуністично-помаранчева”, зі слів Онула) нібито “попрацювала” з футболістами і підштовхнула їх до того, аби не виходили на поле…

— Повний абсурд! Без коментарів!

— Чого б ви побажали футболістам “Зірки” і її керівництву?

— Керівництву, в першу чергу, побажаю розрахуватися із футболістами, які вивели клуб до першої ліги і вдало виступають в цьогорічному турнірі, адже деякі з них до цього часу не одержали чесно зароблених грошей. А в них сім’ї, діти, батьки… А гравцям побажаю найголовнішого — здоров’я.

— Можливо, хочете ще щось сказати вболівальникам, адже їхня думка про вас може бути абсолютно хибною щодо тієї ситуації?

— Уболівальники в Кіровограді справді хороші, завжди гаряче підтримують команду, люблять її. А побажаю я їм терпіння. Команда в них є непогана, але з таким керівництвом буде дуже важко… Вони завжди лише обіцяють, а обіцянок не виконують.

Анатолій ВОЛКОВ.

Цифри і факти

11 місце

	І	В	Н	П	М	О
Всього:	**16**	**5**	**7**	**4**	**16-18**	**22**
Вдома:	8	3	4	1	11-8	13
Виїзд:	8	2	3	3	5-10	9

Гравці: 25.
Середній вік: 24,8 року.
Стрільці: 9 (4 – Кочура (2-пен.); 3 – Морозов; по 2 – Андрухов, Давидов, Поліщук; по 1 – Бундаш, Курневич, Чорномаз).
Хет-трики: 0.
Дублі: їхні – 0.

Розгромні перемоги

Вони здобували: 0.
Над ними здобували: 1 (ПФК “Севастополь” – 4:0)

Штрафники

Попередження: 43 (по 4 – Єрещенко, Морозов; по 3 – Андрухов, Давидов, Котелюх, Курневич, Ломко, Шибко; по 2 – Басов, Данченко, Дорошенко, Кочура, Поліщук; по 1 – Бундаш, Каленчук, Кордюк, Коршиков, Маклаков, Тимрієнко, Чорномаз).
Вилучення: 0.

Пенальті

Вони били (забили): 4 (3). Забивав Кочура (“Волині”, “Десні”, “Феніксу-Іллічівцю”), не забив Бундаш (“Нафтовику-Укрнафті”).
Їм били (забили): 3 (3) – Гудзикевич (ПФК “Севастополь”), Яворський (ФК “Харків”), Запорожан (ПФК “Олександрія”).
Командний коефіцієнт чесної гри: 7,4241.

Підготував Артур ВАЛЕРКО.

МЕНЕ ЗАВЖДИ ВАБИЛА ОДЕСА

Закінчення. Початок у № 190.

У ДИТИНСТВІ ПРОСТО СТАВ У ВОРОТА, А НИНІ ЩЕ Й ГРАТИ НАМАГАЮСЯ

— Як ви потрапили до Дніпродзержинська?

— Я залишився тоді без роботи. Мені зателефонували й запитали, чи не хочу грати за амбіційну команду, яку очолив молодий перспективний тренер Севидов. От і вирішив, що краще пограти кілька місяців, ніж сидіти вдома, адже майже всі команди завершили комплектацію складу, тому інших варіантів могло й не бути. У підсумку, провів у Дніпродзержинську чудовий рік.

— Не страшно було переходити до другої ліги?

— Та ні. Я вже двічі розпочинав грати саме в другій лізі: ще як Винокуров (пізніше Вадим змінив прізвище. — ***Авт.***). У "Чорноморці-2" і ось, власне, в "Сталі". Нічого страшного в цьому немає!

— Які враження від другої ліги?

— Найголовніше було те, що ми в підсумку виконали поставлене завдання та вийшли до першої ліги. А рівень… Там теж намагаються грати в хороший футбол. Усі починають саме там. Взагалі, Анатолію, мені дуже хотілося б, щоб це інтерв'ю вийшло позитивним і життєрадісним, я в своєму житті ні про що не жалкую. Що зроблено, те зроблено. І зроблено все мною, ніхто мене до цього не підштовхував. Треба йти вперед, а не озиратись постійно назад.

—Часто арбітри засуджували?

— У нас підібрався просто чудовий колектив, і нас засудити було дуже важко. Я помітив, що ви не вперше запитуєте мене про суддів. Підштовхуєте до критики? Ви її не почуєте, бо я вважаю, що арбітри — нормальні люди, і ніхто не буде судити на шкоду. Іноколи помиляються, але так, щоб нахабно "вбивали", такого ніколи не було. Всі помиляються. В тому числі й футболісти. Воротар, наприклад: помилився раз — і його вже називають "діркою", а нападник помилився тричі за матч — нічого страшного. Є такий жарт з цього приводу: нападник не забив — поплював і побіг далі. Пропустив воротар — поплювали всі на нього…

— Чому ж ви тоді обрали таку невдячну позицію на полі?

— Я одразу став у ворота! Прийшов і запитав у Галицького (Олег Володимирович на той час працював тренером СДЮШОР "Чорноморець"): "А можна, я стану у ворота?" Він сказав: "Звичайно, в нас тут якраз ніхто не хоче".

— І стоїте досі…

— Ні, ви знаєте, тоді я просто став, а зараз ще намагаюсь трішки грати. (Знову справляємо смішки. — ***Авт.***).

— Того року "Сталь" змагалася за вихід до першої ліги з чернігівською "Десною". У вирішальному поєдинку ви обіграли конкурента на виїзді. Пам'ятаєте сам матч?

— Так, ми перемогли з рахунком 1:2. Спочатку я пропустив необов'язковий м'яч, але партнери виправили мою помилку й забили двічі. Саме після тієї гри стало зрозуміло, що нам таки вдасться підвищитися в класі.

— У першій лізі за "Сталь" ви відіграли лише перше коло, а взимку перейшли до "Борисфену". Чому?

— Амбіції, амбіції! Дуже хотілося грати в престижнішій, вищій лізі!

— Як вам сподобався колектив, у який потрапили?

— Колектив був неперевершений! Чудовий тренер, гравці! Волосянко, Анненков, хороша молодь. Трішки не пощастило. А ще мені здається, що якби тоді по ходу сезону не продали Мельника, то ми б, мабуть, виповзли з підвалин турнірної таблиці. (***Вадим Мельник*** *— на той час нападник "Борисфену", нині — гравець маріупольського "Іллічівця". Взимку 2005 року перейшов до донецького "Металурга". З того часу його кар'єра та слово "прогрес" вважаються антонімами. —* ***"УФ"***).

— До речі, "Борисфен" у тому сезоні хоч і вилетів, але пропустив менше, ніж донецький "Металург", який посів третє місце. У чому секрет?

— По-перше, допомогло те, що ми почали грати в захисті в лінію, а по-друге, — хороші виконавці, такі, як Котелюх, Карамушка, Хомин, Кирюхін.

— А як ви пережили перехід захисної ланки на гру в лінію?

— Мені в цьому плані дуже пощастило, бо ще в Смоленську, як тільки команду очолив Курбан Бердиєв, він одразу сказав нам, що гратимемо саме в лінію. Практичну частину занять я через травму пропустив, а от теоретичну — засвоїв добре. У "Борисфені" мені вже було неважко.

— Чому молоді футболісти "Борисфену", про яких у той час багато говорили, так і не заграли. Той же Трусевич, Карамушка, Деркач, Чорний.

— Некоректно буде говорити про це. Так, шкода, але в кожного свої причини. Втім, у них ще є час. Карамушка, наприклад, разом зі мною грає в "Таврії".

— У тому сезоні у вищі від Києва грали три команди: "Динамо", "Арсенал", "Оболонь". З ким протистояння було принциповішим?

— Знаєте, колись в Росії казали, що "Локомотив" — п'яте колесо московських команд. Ми не були їхнім київським прототипом! Для нас було принциповим зберегти місце у вищій лізі, а не якісь конкретні протистояння. До речі, з "Динамо" і "Оболонню" нам вдалося зіграти внічию. Але було вже пізно.

— "Борисфен" вилетів, і команда ще два сезони поборсалась у першій лізі й у результаті знялася.

— Команду тоді тримав Ковалевич, і він довго чекав допомоги від київської влади, а сам він не міг нічого зробити. Чоловік дуже любив футбол і до певного часу справлявся з фінансуванням клубу, але це йому давалось дуже важко, і в підсумку команда розвалилася взагалі. Втім, хороші стосунки в мене збереглись і з Ковалевичем, і з його помічниками.

— По завершенні сезону, перш ніж ви пішли в "Таврію", була якась розмова з тренером або президентом бориспільців? Що вони сказали?

— Вони дуже хотіли зберегти команду і ставили перед собою завдання виходу до вищої ліги. Але я вже відчув її смак і продовжувати кар'єру в першій не хотів. До того ж, "Таврія" на той момент ставила перед собою амбіційні завдання, дуже яскраво провела при Федорчуку перше коло. Відмовитись від такої пропозиції я не міг.

ФУТБОЛІСТИ — РОЗУМНІ ЛЮДИ, БО, НА ВІДМІНУ ВІД ШАХІСТІВ…

— До "Таврії" вас запрошував Федорчук?

— Так, він сказав, що команда дуже хоче рости, розвиватися. І у першому колі це було підкріплено справою.

— Не боялися опинитися на лаві запасних, адже там був авторитетний Рева?

— Рева прийшов у команду вже після мене. Саме я прийшов у команду як перший воротар. Там ще Величко був, Олександр Бабак, і мене взяли. Віталій прийшов після кількох невдалих матчів "Таврії". У нас із Ревою цікаво робота складалась: свого часу я прийшов до нього в ЦСКА, а він до мене прийшов у "Таврію", а потім вже в "Арсеналі" зустрілися.

— Якщо в команді вже було троє голкіперів, то навіщо тоді запрошували Реву? У вас не все виходило?

— Мабуть, так. Керівництво вважало, що я не зовсім справляюсь зі своєю роботою, тому після п'ятого туру запросили Реву. Врешті-решт, вони платять гроші, тому мають право так думати! Було трішки образливо.

Після цього в "найкращого оператора України" різко зник зв'язок.

— Алло, Анатолію, це у вас батарея розрядилась?

— Ні, вибачте, це проблеми зі зв'язком.

— До речі, це у вас диктофон постійно пікає? Я ж думаю, що так часто СМС мені не можуть приходити?

— Так, перепрошую за незручності.

— Нічого страшного. Мене це не дратує. І ще: хотілося б купити газету із цим інтерв'ю.

— Ну, з цим, думаю, проблем не буде, але вам доведеться читати його українською мовою (Вадим розмовляв зі мною російською. — Авт.).

— Нічого страшного, я розумію українську мову, бо в мене були дуже… фахові вчителя… по українській мові. Я правильно сказав, так?

— Практично. Правильніше було б "вчителі". Та й над вимовою треба попрацювати…

— О! Це ви вже присікуєтесь! Людині, яка все життя прожила в Одесі, можна зробити знижки!

— Умовили! До речі, вам доведеться розповісти читачам анекдот. Так просто я одесита не відпущу!

— Гаразд, але анекдот не можна розповідати на замовлення, це треба робити під випадок і по темі!

— Ми вже годину розмовляємо про футбол, будь ласка, от вам і тема!

— Не проблема! Слухайте.

Анекдот від Вадима Деонаса:

Приходить футболіст до лікаря і каже:

— Лікарю, тут така справа: я — центральний півзахисник команди, її мозок і серце. Я розпочинаю атаки, відбираю м'яч, пробиваю штрафні, але в мене зараз якась криза… Допоможіть мені, бо все, зовсім вже видохся…

— Гаразд, — мовив лікар і відкрив футболісту його черепну коробку: — Слухай, тут в тебе відсирілu мізки. Давай я їх витягну, підсушу, а ти за два дні прихо́дь, забирай.

На цьому й домовились.

Футболіста немає день, два, тиждень, місяць, півроку… Лікар почав хвилюватися і сам телефонує футболісту:

— Слухай, ти ж прийди вже, нарешті, забери мізки! Я все давно підготував!

— Та, мені вже не треба! Я тепер в захисті граю!

— Пам'ятаєте прикказку — "Було у мами троє синів, двоє розумних, а третій — футболіст"?! А якщо серйозно, то футболісти — дуже розумні люди, адже, на відміну від тих же шахістів, яких вважають найінтелектуальнішими, футболісти ніколи не мають часу для потрібного рішення, все відбувається за лічені секунди. Інакше дадуть по ногах — і треба буде вже думати про інше — де взяти гроші на ліки.

— Повернімося до "Таврії". Спочатку ви грали в основі, команда, загалом, непогано розпочала з двох перемог, а потім пішов спад. Що трапилося?

— Мене тоді посадили на лаву запасних, яка, повірте, дуже припікає… Крайніх в тій ситуації я знайти не можу. Тренер намагався щось змінити у нашій грі, але не вийшло.

— Якщо не помиляюсь, вас посадили на лаву запасних після поразки від "Шахтаря". Федорчук вам це пояснив?

— Була там одна ситуація, про яку не дуже хочеться розповідати…

— І все ж таки.

— Не те, щоб накричав на тренера, але дуже брутально йому відповів… А він уже був далеко не хлопчиком. Хто я для команди, а хто — головний тренер? Треба було промовчати, стриматися. І… ну, ви розумієте, все б склалося інакше, якби не цей епізод.

— Ви не грали майже три місяці, а потім несподівано тренер поставив вас на матч проти "Динамо"? Може, він пригадав, як ви за "Борисфен" у попередньому сезоні відстояли на нуль з киянами?

— Це не було несподіванкою, я знав, що гратиму саме цей матч, адже, за домовленістю між клубами, Олександр Головко і Віталій Рева не мали права грати проти "Динамо". На жаль, я ту гру провалив.

— Справді, на наступний матч вийшов знову Рева. Тренер був незадоволений вашими діями?

— А чим він мав бути задоволений, якщо голи пропустили через мої помилки…

— Після матчу з "Металістом" Федорчука звільнили. Він щось сказав на прощання?

— Ми йшли у відпустку, коли тренером ще був Федорчук, а коли прийшли, знайомилися уже з Михайлом Івановичем Фоменком. Навіть завдання на відпустку давав нам ще Федорчук.

— У одному з інтерв'ю Федорчук сказав таке: "Скажу відверто, проблеми в мене почалися після того, як я відмовився здати гру "Шахтареві" та "Динамо". Причому, "плавити" мене почали свої ж гравці. Адже я їм не дав заробити". Ви щось про це знаєте?

— Ні, це Вікторович щось погарячкував, дурниця якась. До того ж, як він може таке говорити, якщо ми програли "Шахтарю" 0:3? Це все якось безглуздо. Я особисто такими речами ніколи не займався. І знаєте чому? "Здача" — така справа, що один раз влізеш в це багно — і на все життя залишишся в ньому по вуха. Тож ніхто там нікого

ВИ Ж ЗНАЄТЕ, ЩО ОЗНАЧАЄ ПРІЗВИЩЕ РАБИНОВИЧ ДЛЯ ОДЕСИТА…

не "плавив", однозначно.

— У "Арсенал" ви прийшли в зимову паузу сезону 2005/2006, коли команда боролася за виживання. Хто вас запросив у команду?

— Мені саме тоді в "Таврії" надали статус вільного агента, до того ж, зробили це порядно — виплатили зарплатню, і про все домовились з гравцями чесно, а не за спиною. А я був знайомий із другим тренером "Арсеналу" Василем Євсеєвим. Він мені й сказав, що команда шукає воротаря, і він поговорить із Заваровим, щоб я приїхав на огляди. Так я й опинився в клубі. Крім того, я знав ще й тренера воротарів Блажаєва, з яким ми працювали в ЦСКА.

— А коли вам у "Таврії" надали статус вільного агента, для вас це стало сюрпризом?

— Ні, я розумів, що нове керівництво на мене не розраховує.

— А як вам дали це зрозуміти?

— На загальних зборах команди генеральний директор "Таврії" сказав мені й ще кільком футболістам зайти до нього в кабінет, де й сказав, що головний тренер на нас не розраховує, сказав, що нам нададуть статус вільних агентів і щоб ми почінали збирати речі. Справді, те керівництво зробило все дуже солідно, адже розрахувалось із футболістами до копійки. Це нормальна ситуація. Ну, не розраховує на тебе тренер! Що ж, я шукав тренера, який би розраховував. От і все. А з "Арсеналом" мені навіть пощастило, адже на перші збори з командою їздив Рева, але в "Динамо" тоді "зламався" Шовковський, і Віталія терміново повернули з оренди. Тому в "Арсеналу" й виникли проблеми із воротарською позицією.

— Яке було перше враження від колективу, тренера?

— Найкращі! Дуже молода перспективна команда з чудовим тренером!

— Наступний сезон "Арсенал" почав відмінно, а потім раптом різко почав всім "зливати". У чому причина такого різкого спаду?

— Перше коло ми закінчили на четвертому місці, а в другому — почались проблеми з фінансуванням. Тоді саме відбулись вибори мера Києва і ходили постійно розмови, чи потрібний клуб місту. Черновецький сказав, що від команди відмовляється. До того ж, на початку другого кола зазнали травм провідні виконавці: Закарлюка, Мизін та Джакобія. А молодь не змогла витягнути все на собі.

— Багато говорили, що команда здає матчі…

— При мені такого точно не було. Та й Заваров би не дозволив! Ця людина дуже незалежна, свої гроші він вже заробив. Йому це було просто не потрібно. А робити щось за спиною в тренера — щонайменше безглуздо. Були розмови, пам'ятаю. Але вони є завжди, коли команда програє. Здавати ігри — дурниці, адже ті люди, які тобі давали гроші, рано чи пізно скажуть: "Ти ж здаєш ігри, хлопче"!

— Коли Черновецький сказав, що не збирається фінансувати команду з міського бюджету, і грошей не стало, у вас не було варіантів перебратися в якесь стабільніше місце?

— Я грав тоді за "Арсенал" і думав про цю команду. А яке ж стабільніше місце — в "Динамо", "Дніпро" чи "Шахтар" мене не кликали. (Сміється. — **Авт.**). До того ж, до кінця сезону нам платили, лише преміальні не давали. А за три гри до закінчення чемпіонату в клуб прийшов Вадим Рабинович.

— А що Заваров говорив у той час?

— У команді було багато молоді, і Заваров говорив їм: "Футбол на цьому не закінчується. Ви продайте себе, і навіть якщо "Арсенала" не стане, ви прийдете в іншу команду й гордо скажете: "Я не вилетів".

— А коли почалися ці аукціони, коли команду ніхто не хотів купувати, що ви робили? Настрій, напевно, не дуже був…

— Розумієте, ми були впевнені в тому, що до кінця сезону нас будуть фінансувати. Наприклад, я, попри все, поставив собі за мету гідно виступити й залишити після себе лише хороші спогади. Інакше соромно було б дивитись людям в очі. Колись ми вилітали із "Борисфеном", але мені не соромно було подивитись в очі Ковалевичу. Я робив завжди свою роботу чесно.

— Знали що-небудь про Рабиновича раніше?

— Ну, прізвище Рабинович для одесита… (*Сміємося.* — **Авт.**). Ми з хлопцями залізли в інтернет і знайшли про нього інформацію: солідна амбіційна людина, яка хоче вкладати гроші в команду, — ось що ми зрозуміли. А знайшов він спільну мову з міською владою чи ні — я від цього далекий.

— А першу зустріч президента з командою пам'ятаєте? Що він говорив, яке враження справив?

— Він справив враження впевненої людини. Сказав, що побудує для команди стадіон, базу й буде солідно вкладати кошти в наш клуб. Пообіцяв, що з часом ми зможемо боротися не за виживання, а за вищі місця.

— Вас не шокували ті методи, за допомогою яких Вадим Рабинович намагався привернути увагу до команди, наприклад, фотосесії з моделями?

— Нормально! Зате тепер можу сказати, що знімався у "Play Boy"! До того ж, знімався я там не в стилі "ню"… Цікаво було, весело, робили нові відкриття!

— А як дружина відреагувала?

— Із розумінням. Ми з нею знайомі з шостого класу, пройшли вже Крим, Рим і мідні труби! А от декому з моїх партнерів діставалось! Якось дзвонив у Москву, вітав з днем народження приятеля, так він мені жартома заявив: "Вадику, в мене лише одна мрія — знятися в "Play Boy"! Питаю його, звідки знає, там, у Росії?! А він заходиться від сміху!

— Ну що ж, повернемось до одягненої реальності: здалося, що з "Арсеналу" пішли не ви, а пішли вас. Не образливо?

— Ой, не хочу скаржитися на долю. Заваров тоді пояснив мені, що нове керівництво не хоче підписувати із травмованим гравцем новий контракт. Я знав і вірив, що знайду нову хорошу команду.

МЕЖА МІЖ ПОРЯДКОМ ТА ХАОСОМ ДУЖЕ ТОНКА

— Як виник варіант з "Таврією" цього разу?

— Знову ж таки, я завжди намагаюся залишити після себе хороші враження. Я підтримував стосунки з Олегом Анатолійовичем Колесовим. І коли травму отримав Максим Старцев, Колесов подзвонив мені й запитав, у якому я стані. Я сказав, що відновився після травми і добре почуваюсь, адже на той час тренувався із дублем "Чорноморця", де мене прихистили хороші знайомі, Костянтин Фролов і Руслан Гілазєв.

— Останнім часом тренер вам довіряє місце в основі. Як працюється з Пучковим?

— Працювати з ним легко. Хоча, мені ні з ким важко не було впродовж кар'єри. Інколи тренерам було важко, бо я неправильно поводився.

— Багато гравців, які працювали з Фоменком, відзначають, що тільки з приходом Пучкова команда почала грати в футбол, а до цього було "бий-біжи".

— Нічого поганого не можу сказати про Фоменка, адже не працював з ним. Так, це людина старого футбольного виховання: він вимагає від гравців просто нереальної самовіддачі й фізичної готовності. Але треба завжди виконувати вимоги тренера, тому що межа між порядком і хаосом дуже тонка.

— Чи траплялось у вашій кар'єрі таке, що завдання тренера були для вас не просто незрозумілими, а навіть неадекватними?

— Розумієте, я граю на такій позиції, що особливо від мене і не повимагатимеш. Я ж не мозок команди (*Сміється.* — **Авт.**). У мене дуже прості завдання: ловити, відбивати, підстраховувати захисників і, по можливості, швидко розпочинати атаки.

— Вадиме, а як вам Симферополь? Сім'я з вами?

— Сім'я залишилася в Одесі, адже дочка ходить до школи, на гімнастику. Не хочеться її непокоїти переїздами. А якщо підпишу із "Таврією" триваліший контракт, то тоді й подивимось.

— А цей контракт коли у вас закінчується?

— У мене контракт на рік, але з тією умовою, що взимку угода має бути переглянута, адже мене брали в команду як третього воротаря, про всяк випадок. Але бачите, як сталося, останнім часом маю змогу постійно грати.

— "Таврія" пробилася до півфіналу Кубка країни. Якщо обіграєте "Волинь", то завдання на сезон уже практично буде виріиеним?

— До півфіналу ще дуже далеко. Мабуть, і "Волинь", і "Таврія" підсилюватимуть свій склад, тому зараз говорити про щось ще зарано. Нині всі кажуть, що нам пощастило з жеребом, але я не думаю, що "Волинь" — такий вже зручний суперник. Там Кварцяний їх так налаштує на гру, що гравці землю під собою гризтимуть! Ми дуже хочемо перемогти, але про це говорити поки що зарано.

— Прокоментуйте гру цього року проти "Динамо". Вам вона далась не дуже просто…

— Ми програвали 0:2 після двох прикрих ударів. А далі сталося те, що характерно для нинішньої "Таврії", — команда зібралася і змогла переломити хід поєдинку. На жаль, нам не вдалось зберегти позитивний результат, але й зараз залишилось відчуття, що за інших, фартовіших обставин, ми могли навіть перемогти.

— Здалося, що удар Шевченка, коли було забито другий м'яч у ворота "Таврії", ви могли парирувати…

— Міг, тому провина за цей гол лежить також і на мені. Питання з цього приводу до мене були.

СПОДІВАЮСЬ, КОЛИ ДІТИ ВИРОСТУТЬ, ТО НЕ БУДУТЬ ДУЖЕ ЗЛИТИСЯ НА НАС

— Розкажіть, як познайомилися з дружиною.

— Ми познайомились у дитячому таборі. Йокнуло в серці одразу, і ми до цього часу разом. Це перевірена людина, яка ніколи не підведе.

— Чому вирішили взяти прізвище дружини?

— А це прізвище не дружини. Деонас — це прізвище моєї матері. А дружина залишилась на своєму прізвищі. Наді мною ще жартували, що, мовляв, Вадим Винокуров вийшов заміж! Так було потрібно за сімейними обставинами. Але мій старший брат залишився Винокуровим, отож із продовженням роду все гаразд.

— Улітку минулого року у вас народилися хлопчики-близнята. На пологах були присутніми?

— Я дуже хотів бути в той момент поруч із дружиною, але вийшло так, що народжувало одразу семеро жінок, і лікар фізично не встиг мене покликати. Я дуже засмутився тоді.

— Синів ви назвали Герман і Ельдар. Хто вибирав і звідки виникла така ідея?

— Зараз дуже багато написано про те, що означає те чи інше ім'я, тому дуже хотілося, аби імена допомагали хлопцям у житті. Доньку ми теж свого часу нарекли Амелією. Сподіваюсь, коли діти виростуть, то не будуть злитися на нас.

— Як проводите вільний час?

— З сім'єю. У хлопчиків зараз дуже цікавий період: вони починають лазити, ходити.

— Читати любите? Улюблена книга, письменник?

— Улюбленої книги немає. Читати справді люблю, завжди цікаво дізнаватись щось нове. Остання книга була з психології. Дружина дала, сказала, щоб читав.

— Улюблені фільми й актори?

— Радянські й фільми, й актори подобаються найбільше.

— Тоді, мабуть, з нетерпінням чекаєте "Іронія долі, або З легким паром" в новорічну ніч?

— Насправді, мені не завжди вдається подивитись телевізор, бо коли приїжджаю додому, то вистачає роботи: хлопці десь набешкетують чи треба памперси змінити. Ну, ви розумієте.

— Якому стилю музики віддаєте перевагу?

— Люблю рок: "Аліса", "ДДТ", "Крематорій", "Пікнік" Шклярського, Сукачова.

— У нас з вами схожі смаки, особливо щодо "Пікніка".

— Я, до речі, якось випадково повів дружину на їхній концерт. Вона добросовісно відсиділа його і була дуже сильно вражена. Потім за тиждень запропонував їй піти на концерт "Аліси", та вона сказала, що їй і "Пікніка" вистачило.

— Скільки ще плануєте грати?

— Я почуваюся прекрасно. Дякувати Богу, серйозні травми обходять мене. Хочеться грати довше, ніж Шуховцев!

— Я йому передам, щоб грав до 50!

*(*Сміємося. — **Авт.***)!*

— Після завершення кар'єри чим плануєте займатися?

— Дуже хочеться залишитись у футболі, адже все життя віддав цій справі.

— Ким будете: тренером, менеджером, агентом?

— Точно не хочу бути агентом. А хочеться бути ближче до гравців, мабуть, тренером. А взагалі, якби це було можливо в нашій країні, то з величезним задоволенням працював би з дітьми. Це було б ідеально для мене, але зарплата дитячого тренера не дозволяє спокійно почуватися. Ну, нічого страшного, може, я зароблю ще купу грошей і зможу таки працювати з дітьми.

— Який найвдаліший матч за всю вашу кар'єру?

— Сподіваюсь, він ще попереду!

— Знаєте, м'ячі з сітки ніби воротарі дістають, але я помітив, що з воротарями виходять найвеселіші інтерв'ю. Звідки стільки позитиву й гарного настрою?

— Може, тому, що нам психологічно набагато важче, ніж польовим гравцям, і ми намагаємося ставитись до всього більш

Щасливе радянське подружжя.

СТУДЕНТСЬКА ЗБІРНА УКРАЇНИ

Товариський матч

22.06.2009 — УКРАЇНА — НІМЕЧЧИНА — 3:2 (1:1). Київ. Стадіон КНЕУ.

УКРАЇНА: Бахтіяров (Кисилиця, 46), Піскун, Монахов, Гребинський, Запорожан (Темерівський, 46), Іващенко (Репа, 65), Крохмалюк (Місяйло, 46), Гордя, Ревуцький (Чорний, 46), Худоб'як (Гунченко, 46), Бабир (Степанков, 46). ***Тренер:*** Володимир Лозинський.

Голи: Ревуцький (33), Гунченко (75), Репа (77) — ?(18), ?(70).

XXV Всесвітня літня Універсіада Футбольний турнір Белград (Сербія) 30 червня — 10 липня

Матч №1

30.06.2009 — МАРОККО — УКРАЇНА — 0:0. Група. Белград.

УКРАЇНА: Кисилиця, Монахов, Гребинський, Запорожан (Гунченко, 72), Башлай, Гордя, Микуляк (Бобаль, 55), Крохмаль (Чорний, 72), Піскун, Старгородський (Худоб'як, 67), Шевчук. ***Тренер:*** Володимир Лозинський.

Вилучення: Бобаль (86).

Матч №2

02.07.2009 — ЧЕХІЯ — УКРАЇНА — 1:1 (0:0). Група. Белград.

УКРАЇНА: Кисилиця, Запорожан, Піскун (Гунченко, 67), Гребинський, Башлай, Старгородський, Гордя, Худоб'як (Чорний, 72), Шевчук, Микуляк (Крохмалюк, 61), Монахов. ***Тренер:*** Володимир Лозинський.

Голи: Смутни (77) — Старгородський (84).

Матч №3

05.07.2009 — КАНАДА — УКРАЇНА — 1:2 (1:1). Група. Белград.

УКРАЇНА: Кисилиця, Запорожан, Піскун, Гребинський, ***Башлай***, Старгородський, Гордя (Місяйло, 93), Худоб'як (Чорний, 63, Ревуцький, 84), Шевчук, Микуляк (Гунченко, 53), Крохмалюк. ***Тренер***: Володимир Лозинський.

Голи: Ревіо (41) — Шевчук (10), Крохмалюк (76).

Матч №4

06.07.2009 — ПІВДЕННА КОРЕЯ — УКРАЇНА — 1:1 (1:0). 1/4 фіналу. Белград.

УКРАЇНА Кисилиця, Запорожан, Гребинський, Монахов, Башлай, Гордя (Місяйло, 89), Крохмалюк (Гунченко, 62), Микуляк (Чорний, 68), Піскун, Шевчук, Бобаль (Худоб'як, 54). ***Тренер:*** Володимир Лозинський.

Голи: Парк Жін Су (68) — Піскун (34).

Група "B"

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Чехія	3	2	1	0	5–2	7
2. УКРАЇНА	3	1	2	0	3–2	5
3. Канада	3	1	0	2	3–5	3
4. Марокко	3	0	1	2	0–2	1

Матч №5

08.07.2009 — ВЕЛИКОБРИТАНІЯ — УКРАЇНА — 0:0. 1/2 фіналу. Белград.

УКРАЇНА: Кисилиця, Запорожан, Піскун (Микуляк), Гербинський, Башлай, Старгородський, Гордя, Шевчук, Крохмалюк (Гунченко), Бобаль (Худоб'як), Монахов. ***Тренер***: Володимир Лозинський.

Матч №6

10.07.2009 — ІТАЛІЯ — УКРАЇНА — 2:3 (1:2). Фінал. Белград.

УКРАЇНА: Кисилиця, Запорожан, Піскун, Гребинський, Башлай, Старгородський, Гордя (Репа, 89), Шевчук (Ревуцький, 83), Крохмалюк (Микуляк, 46), Бобаль, Монахов. ***Тренер:*** Володимир Лозинський.

Голи: Куомо (20), Кусаро (84) — Піскун (2), Монахов (43), Піпа (59, у свої ворота).

Склад збірної України — чемпіонів Універсіади-2009:

воротарі: Юрій Бахтіяров ("Буковина"), Юрій Кисилиця (без клубу);

оборонці: Владислав Піскун і Андрій Башлай (обидва — ПФК "Севастополь"), Антон Монахов ("Таврія"), Ігор Гребинський ("Прикарпаття"), Андрій Запорожан (ПФК "Олександрія"), Олександр Темерівський ("Буковина");

півоборонці: Олександр Іващенко, Олексій Репа і Артем Старгородський (усі — "Арсенал"), Владислав Микуляк ("Закарпаття"), Олександр Крохмалюк (ЦСКА), Ігор Гордя ("Металург" Д), Андрій Місяйло (без клубу), Микола Ревуцький ("Прикарпаття"), Василь Чорний ("Нива" Т);

нападники: Ігор Худоб'як ("Прикарпаття"), Олександр Бабир ("Кримтеплиця"), Дмитро Гунченко ("Іллічівець") Роман Степанков ("Закарпаття"), Матвій Бобаль ("Таврія"), Андрій Шевчук (ПФК "Севастополь").

Тренер: Володимир Лозинський.

ЗБІРНА УКРАЇНИ З ПЛЯЖНОГО ФУТБОЛУ

Кубок Світу з пляжного футболу ФІФА — 2009 Кваліфікаційний турнір ЧС-2009 Кастельон (Іспанія). 7-14 червня

Матч №1 (59)

07.06.2009 — ЕСТОНІЯ — УКРАЇНА — 3:3 (2:0, 0:2, 1:1,0:0), пенальті — 2:1. Група.

УКРАЇНА: Лисенко (Сидоренко); Головін, Євдокимов, Боженко, Пачев, Пилипенко, Варениця, Войников, Бакуменко. ***Тренер:*** Сергій Кучеренко.

Голи: Ранд (17), Уібо (19), Марксон (25) — Варениця (6), Пилипенко (7), Лисенко (29).

Матч №2 (60)

08.06.2009 — БОЛГАРІЯ — УКРАЇНА — 1:7 (3:0, 3:1, 2:0). Група.

УКРАЇНА:Лисенко (Сидоренко); Войников, Пилипенко, Варениця, Пачев, Корнійчук, Бакуменко, Євдокимов, Головін. ***Тренер:*** Сергій Кучеренко.

Голи: Іво (20) — Варениця (2), Євдокимов (7, 12), Головін (15), Корнійчук (19, пен.), Войников (31).

Матч №3 (61)

09.06.2009 — ІТАЛІЯ — УКРАЇНА — 7:5 (3:2, 2:1, 2:2). Група.

УКРАЇНА: Лисенко; Войников, Пилипенко, Варениця, Пачев, Корнійчук, Боженко, Євдокимов, Головін. ***Тренер:*** Сергій Кучеренко.

Голи: Паскуалі (2), Палмаччі (8), Легісса (12), Каротенуто (14, пен.,19, 36), Форте (25) — Варениця (2), Войников (8, 32), Головін (15), Корнійчук (31).

Група "D"

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Італія	3	3	0	0	25–10	9
2. УКРАЇНА	3	2	0	1	15–11	6
3. Естонія	3	1	0	2	19–16	3
4. Болгарія	3	0	0	3	7–29	0

Матч №4 (62)

11.06.2009 — ФРАНЦІЯ — УКРАЇНА — 4:3 (1:0, 1:1, 2:2). 1/8 фіналу.

УКРАЇНА: Лисенко; Войников, Боженко, Пилипенко, Варениця, Корнійчук, Бакуменко, Євдокимов, Головін. ***Тренер:*** Сергій Кучеренко.

Голи: Франсуа (12, 26), Делор (22), Баскес (32) — Пилипенко (24, 34, пен., 34).

Вкотре збірна України з пляжного футболу не зуміла пробитися до фінальної частини чемпіонату світу.

Склад збірної України:

воротарі: Віталій СИДОРЕНКО (БРР Київ); Владислав ЛИСЕНКО ("Нова Ера" Київ);

оборонці: Сергій БОЖЕНКО ("Нова Ера" Київ), Віктор БАКУМЕНКО (БРР Київ), Олександр ПИЛИПЕНКО ("Майндшер" Київ), Віталій АРАНОВСЬКИЙ ("Метробуд" Київ), Роман ПАЧЕВ ("Старт" Іллічівськ), Олександр КОРНІЙЧУК ("Нова Ера" Київ);

нападники: Євген ВАРЕНИЦЯ ("Майндшер" Київ), Юрій ГОЛОВІН (БРР Київ), Андрій ЄВДОКИМОВ (БРР Київ), Олег ВОЙНИКОВ ("Маріон" Одеса).

Тренер: Сергій КУЧЕРЕНКО.

ЗБІРНА УКРАЇНИ З ФУТЗАЛУ

Товариські матчі

Матч №1. 13.01.2009. Кросно. ***ПОЛЬЩА — УКРАЇНА — 4:6*** (Якунін, Пилипів, Овсянников, Юнаков, Рогачов, Зам'ятін).

Матч №2. 15.01.2009. Кросно. ***ПОЛЬЩА — УКРАЇНА — 1:5*** (Кондратюк, Овсянников-2, Рогачов, Легчанов).

Матч №3. 10.02.2009. Нове Замкі ***СЛОВАЧЧИНА — УКРАЇНА — 4:2*** (Рогачов, Кондратюк).

ГРАВЦІ					
№	Гравець	Дата народження	Клуб	2008 І	2008 М
1	КАРДАШ Володимир	18.07.86	«Енергія» Львів	9	15п
2	ЛИСЕНКО Владислав	13.08.79	«Планета-Мост» Київ	5	11п/1
3	ЛИТВИНЕНКО Дмитро	16.04.87	«Локомотив» Харків	5	6п
4	ВАЛЕНКО Євген	01.11.84	«Ураган» Івано-Франківськ	2	2
5	ВОЛЯНЮК Михайло	23.04.89	«Кардинал» Львів	2	1
6	ЖУРБА Сергій	14.03.87	«ЛТК» Луганськ + «Локомотив» Харків	2	-
7	ЗАМ'ЯТІН Валерій	05.01.79	«Єнакієвець» Єнакієве	7	1
8	ЗІНЧЕНКО Олександр	17.06.88	«Локомотив» Харків	6	-
9	ІВАНОВ Дмитро	15.12.85	«Митищі» Москва (Росія) + «Енергія» (Львів)	7	2
10	КИСЕЛЬОВ Віталій	20.02.83	«Локомотив» Харків	6	4
11	КЛОЧКО Дмитро	17.02.87	«Локомотив» Харків	7	-
12	КОНДРАТЮК Олександр	09.04.83	«Тайм» Львів	7	3
13	ЛАНКО Євген	20.08.89	«Локомотив» Харків	6	1
14	ЛЕГЧАНОВ Валерій	13.02.80	«Тайм» Львів	6	2
15	МАРЖАНОВСЬКИЙ Олександр	16.11.83	«ТВД» Львів	2	-
16	ОВСЯННИКОВ Денис	10.12.84	«Енергія» Львів	4	3
17	ОДЄГОВ Віталій	13.06.75	«Локомотив» Харків	6	2
18	ПИЛИПІВ Федір	08.02.78	«Ураган» Івано-Франківськ	6	3
19	РОГАЧОВ Євген	30.08.83	«ТВД» Львів + «Енергія» Львів	15	10
20	РОМАНОВ Михайло	21.07.83	«Контингент» Житомир + «Енергія» Львів	5	3
21	СИЛЬЧЕНКО Дмитро	07.10.82	«ТВД» Львів	5	-
22	СОРОКІН Дмитро	14.07.88	«Локомотив» Харків	6	5
23	СОРОКІН Олександр	13.08.87	«Локомотив» Харків	6	1
24	ЧЕПОРНЮК Сергій	18.04.82	«Тайм» Львів	5	1
25	ЧУДНОВ В'ячеслав	31.08.85	«Єнакієвець» Єнакієве	2	-
26	ЮНАКОВ Євген	24.10.82	«Шахтар» Донецьк	7	2
27	ЯКУНІН Сергій	21.04.84	«Енергія» Львів	4	1

Група 1

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. УКРАЇНА	3	2	1	0	10–5	7
2. Румунія	3	1	2	0	9–8	5
3. Голландія	3	1	0	2	11–9	3
4. Андорра	3	0	1	2	6–14	1

Таким чином, "синьо-жовті" посіли перше місце у своєму квартеті й здобули право захищати честь країни під час фінального турніру Євро-2010.

Збірна України з футзалу — 2009. 15 матчів: +8 =4-3, м'ячі 48-32		1 Пл 6:4	2 Пл 5:1	3 Сл 2:4	4 Сл 4:2	5 Ан 4:2	6 Гл 4:1	7 Рм 2:2	8 Ек 4:0	9 Вн 2:2	10 Ар 1:3	11 Ір 1:1	12 Пр 4:2	13 Ар 1:1	14 Рм 7:5	15 Рм 1:2
1	Кардаш	$+^{4}$	$+^{1}$						+	$+^{2}$		$+^{1}$	$+^{2}$	$+^{1}$	$+^{3}$	$+^{1}$
2	Лисенко			$+^{4}$	$+^{2/1}$	$+^{2}$	$+^{1}$	$+^{2}$								
3	Литвиненко								+		$+^{3}$		+		$+^{2}$	$+^{1}$
4	Валенко														$+^{1}$	$+^{1}$
5	Волинюк														$+^{1}$	+
6	Журба														+	+
7	Зам'ятін	$+^{1}$	+	+	+	+	+	+								
8	Зінченко								+	+	+	+	+	+		
9	Іванов Д.			+	+	$+^{2}$	+	+							+	+
10	Кисельов								+	+	+	$+^{1}$	$+^{2}$	$+^{1}$		
11	Клочко									+	+	+	+	+	+	+
12	Кондратюк	+	$+^{1}$	$+^{1}$	+	$+^{1}$	+	+								
13	Ланко								$+^{1}$	+	+	+	+	+		
14	Легчанов	+	$+^{1}$	+	$+^{1}$		+	+								
15	Маржановський														+	+
16	Овсянников	$+^{1}$	$+^{2}$	+	+											
17	Одєгов								+	$+^{1}$	+	+	$+^{1}$	+		
18	Пилипів	$+^{1}$	+				$+^{1}$	+							$+^{1}$	+
19	Рогачов	$+^{1}$	$+^{1}$	$+^{1}$	$+^{1}$	$+^{1}$	$+^{2}$	+	+	+	+	+	+	+	$+^{3}$	+
20	Романов					+	+	$+^{2}$							$+^{1}$	+
21	Сильченко			+	+	+	+	+								
22	Сорокін Д.								$+^{2}$	$+^{1}$	$+^{1}$	+	$+^{1}$	+		
23	Сорокін О.								$+^{1}$	+	+	+	+	+		
24	Чепорнюк			+	+	+	$+^{1}$	+								
25	Чуднов			+	+											
26	Юнаков	$+^{1}$	+	+	$+^{1}$	+	+	+								
27	Якунін	$+^{1}$	+	+	+											
Тренер: Геннадій Лисенчук																

Примітка: склади збірної України в деяких матчах, через брак офіційної протокольної інформації, приведені орієнтовні (але з високою вірогідністю точності), з цієї ж причини кількість пропущених воротарями м'ячів теж може не стовідсотково відповідати дійсності.

Матч №4. 12.02.2009. Нітра ***СЛОВАЧЧИНА — УКРАЇНА — 2:4*** (Рогачов, Легчанов, Юнаков, Лисенко).

Чемпіонат світу-2010. Кваліфікаційний раунд Тиргу-Муреше (Румунія). 19-22 березня

Матч №5. 19.03.2009 АНДОРРА — УКРАЇНА — 4:2 (Д.Іванов-2, Рогачов, Кондратюк).

Матч №6. 20.03.2009 ГОЛЛАНДІЯ — УКРАЇНА — 1:4 (Рогачов-2, Пилипів, Чепорнюк).

Матч №7. 22.03.2009 РУМУНІЯ — УКРАЇНА — 2:2 (Романов-2).

Міжнародний турнір Grand prix'2009 Бразилія. 26 червня — 5 липня

Матч №8. 28.06.2009. Анаполіс

ЕКВАДОР — УКРАЇНА — 0:4 (Д.Сорокін-2, О.Сорокін, Ланко).

Матч №9. 29.06.2009. Анаполіс

ВЕНЕСУЕЛА — УКРАЇНА — 2:2 (Одєгов, Д.Сорокін).

Матч №10. 30.06.2009. Гоянія

АРГЕНТИНА — УКРАЇНА — 3:1 (Д.Сорокін).

Група "D"

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Аргентина	3	3	0	0	12–5	9
2. УКРАЇНА	3	1	1	1	7–5	4
3. Венесуела	3	0	2	1	8–11	2
4. Еквадор	3	0	1	2	6–11	1

1/4 фіналу

Матч №11. 30.06.2009. Гоянія ***ІРАН — УКРАЇНА — 1:1*** (Кисельов). ***Пенальті — 5:3.***

Матч за 5-8 місця

Матч №12. 03.07.2009. Гоянія ***ПАРАГВАЙ — УКРАЇНА — 2:4*** (Кисельов-2, Д.Сорокін, Одєгов).

Матч за 5-6 місця

Матч №13. 04.07.2009. Анаполіс. ***АРГЕНТИНА — УКРАЇНА — 1:1*** (Кисельов). ***Пенальті — 4:3.***

Товариські матчі

Матч №14. 26.11.2009. Бузеу ***РУМУНІЯ — УКРАЇНА — 5:7*** (Рогачов-3, Романов, Пилипів, Волинюк, Валенко)

Матч №15. 27.11.2009. Бузеу ***РУМУНІЯ — УКРАЇНА — 2:1*** (Валенко)

МОЛОДІЖНА ЗБІРНА УКРАЇНИ З ФУТЗАЛУ

Товариські матчі

Матч №1. 13.01.2009. Кросно ***ПОЛЬЩА — УКРАЇНА — 1:2*** (Бурдюг, О.Сорокін)

Матч №2. 15.01.2009. Кросно ***ПОЛЬЩА — УКРАЇНА — 1:3*** (О.Сорокін-2, Колесников)

ГРАВЦІ			
№	Гравець	Дата народження	Клуб
1	ЛИТВИНЕНКО Дмитро	16.04.87	«Локомотив»Харків
2	ЦИПУН Кирило	30.07.87	«ЛТК» Луганськ
3	БУРДЮГ Андрій	29.12.88	«СУМДУ»Суми
4	ГУМЕНЮК Денис	24.12.88	«Єнакієвець» Єнакієве
5	ЖУРБА Сергій	14.03.87	«ЛТК» Луганськ
6	КОЛЕСНИКОВ Олександр	24.05.88	«ДЮСШ-5-Аркада» Донецьк
7	САКІВСЬКИЙ Євген	20.07.88	«Контингент» Житомир
8	СОРОКІН Дмитро	14.07.88	«Локомотив» Харків
9	СОРОКІН Олександр	13.08.87	«Локомотив» Харків
Тренер: Геннадій Лисенчук			

ЗБІРНА УКРАЇНИ СЕРЕД ГРАВЦІВ ІЗ ВАДАМИ РОЗУМОВОГО РОЗВИТКУ

Кубок Європи "Спешл Олімпік"-2009 з футболу Лісабон (Португалія). ? травня — 10 травня

У турнірі брали участь 24 команди, з гравців із відхиленнями в розумовому розвитку. Відповідно

до формату змагань, на поле виходили по семеро футболістів з кожного боку. За підсумками попередньої кваліфікації, учасники були розподілені на чотири групи у відповідності до ступеня тяжкості вад спортсменів. Таким чином, українська збірна потрапила до квартету “В” разом із представниками Голландії, Данії та Угорщини. Переігравши на груповому етапі голландців (2:0) й угорців (2:1) та зігравши унічию з данцями (0:0), “синьо-жовті” вийшли у фінал, де їм знову протистояли угорці. ***У напруженому поєдинку наші хлопці здобули перемогу — 1:0.***

Отже, тріумфаторами Кубка Європи “Спешл Олімпік”-2009 з футболу в Лісабоні стали: ***Ярослав Марченко, Артем Жилка, Олександр Ілляшенко, Максим Древаль, Дмитро Коваленко, Олександр Хорунжак, Олександр Бондар, Дмитро Сидоренко та головний тренер — Василь Матвєєв.*** Збірна України була сформована на базі київського та херсонського осередків “Спеціальної Олімпіади України”.

ЗБІРНА УКРАЇНИ СЕРЕД ГРАВЦІВ ІЗ ВАДАМИ СЛУХУ

Довідка. Дефлімпійські ігри (англ. “Deaflympic”, deaf(глухий)) — спортивні змагання людей з вадами слуху. Спортивну федерацію глухих України було створено у 1992 році. Того ж року її було прийнято до Міжнародного спортивного комітету глухих з правом участі у всіх міжародних змаганнях, які проводяться під його егідою.

XXI літні Дефлімпійські ігри — 2009
Тайпей (Тайвань).
4 — 15 вересня
Футбольний турнір

Кваліфікація

04.09.2009. АРГЕНТИНА — УКРАЇНА — 1:6 (Букін-3, Чаленко, Невенченко, Саф’янов).

06.09.2009. ДАНІЯ — УКРАЇНА — 2:2 (?,?).

Груповий турнір

08.09.2009. КАЗАХСТАН — УКРАЇНА — 0:6 (?,?,?,?,?,?).

10.09.2009. ІРАН — УКРАЇНА — 0:1 (?).

12.09.2009. ФРАНЦІЯ — УКРАЇНА — 0:4 (Рій, Танчик-2, Невенченко).

Фінал

15.09.2009. РОСІЯ — УКРАЇНА — 2:3 (Рій, Букін, Соловей).

ЗБІРНА УКРАЇНИ СЕРЕД БЕЗПРИТУЛЬНИХ

Збірна України з футболу виграла чемпіонат світу серед безпритульних, який щорічно проводиться за фінансової підтримки з боку УЄФА і Міжнародної мережі вуличних газет (INSP). У фіналі, який відбувся на знаменитому міланському стадіоні “Сан-Сіро”, українці перемогли збірну Португалії з рахунком 5:4. Португальці — єдина команда на турнірі, котра змогла обіграти українців. Але тоді був матч групового раунду, у фіналі ж українці взяли реванш. Третє місце посіла збірна безпритульних Бразилії. Варто відзначити, що за статистикою кожен такий чемпіонат змінює на краще життя 77 учасників зі ста. УЄФА відраховує на утримання турніру всі штрафи, які виплачуються футбольними клубами та збірними в змаганнях під егідою Союзу європейських футбольних асоціацій. Кожен з матчів турніру проводиться за правилами “вуличного футболу” на асфальтовому покритті і триває 15 хвилин. Склад команди може бути змішаним, туди можуть входити як чоловіки-безпритульні, так і жінки.

ФУТБОЛЬНІ КЛУБИ УКРАЇНИ В ЄВРОКУБКАХ. РІК 2009-й

“ДИНАМО” КИЇВ

Розиграш 2008/09 рр.
Кубок УЄФА — 8 матчів: +2=4-2, м’ячі 11-9

19.02.2009 “Динамо” — “Валенсія” — 1:1 (Милевський)
26.02.2009 “Валенсія” — “Динамо” — 2:2 (Кравець-2)
12.03.2009 “Динамо” — “Металіст” — 1:0 (Вукоєвич)
19.03.2009 “Металіст” — “Динамо” — 3:2 (Саблич, Березовчук-автогол)
09.04.2009 ПСЖ — “Динамо” — 0:0
16.04.2009 “Динамо” — ПСЖ — 3:0 (Бангура, Ландро-автогол, Вукоєвич)
30.04.2009 “Динамо” — “Шахтар” — 1:1 (Чигринський-автогол)
07.05.2009 “Шахтар” — “Динамо” — 2:1 (Бангура)

Розиграш 2009/10 рр.
Ліга чемпіонів — 6 матчів: +1=2-3, м’ячі 7-9

16.09.2009 “Динамо” — “Рубін” — 3:1 (Юссуф, Маграо, Гусєв)
29.09.2009 “Барселона” — “Динамо” — 2:0
20.10.2009 “Інтер” — “Динамо” — 2:2 (Михалик, Лусіо-автогол)
04.11.2009 “Динамо” — “Інтер” — 1:2 (Шевченко)
24.11.2009 “Рубін” — “Динамо” — 0:0
04.11.2009 “Динамо” — “Барселона” — 1:2 (Милевський)

ГРАВЦІ

БОГУШ Станіслав	10-13п	КРАВЧЕНКО Сергій	2
ШОВКОВСЬКИЙ Олександр	4-5п	МАГРАО	6-1
АЛІЄВ Олександр	7	МИЛЕВСЬКИЙ Артем	14-2
АЛМЕЙДА	5	МИХАЛИК Тарас	8-1
БАНГУРА Ісмаель	3-2	НЕСМАЧНИЙ Андрій	4
БЕТАО	13	НІНКОВИЧ Мілош	13
ВУКОЄВИЧ Огнєн	13-2	САБЛИЧ Горан	7-1
ГІОАНЕ Тіберіу	8	ХАЧЕРИДІ Євген	4
ГУСЄВ Олег	7-1	ЧЕРНАТ Флорин	4
ЄРЕМЕНКО Роман	13	ШЕВЧЕНКО Андрій	6-1
КАДДУРІ Бадр	7	ЮССУФ Айїла	9-1
КОРРЕА	8	ЯРМОЛЕНКО Андрій	6
КРАВЕЦЬ Артем	5-2		

Тренери: Юрій СЬОМІН — 8 матчів: +2=4-2, м’ячі 11-9;
Валерій ГАЗЗАЄВ — 6 матчів: +1=2-3, м’ячі 7-9

СУПЕРНИКИ

Команда	І	В	Н	П	М	О
1. ПСЖ Париж	2	1	1	0	3-0	4
2. “Рубін” Казань	2	1	1	0	3-1	4
3. “Металіст” Харків	2	1	0	1	3-3	3
4. “Валенсія” Валенсія	2	0	2	0	3-3	2
5. “Інтер” Мілан	2	0	1	1	3-4	1
6. “Шахтар” Донецьк	2	0	1	1	2-3	1
7. “Барселона” Іспанія	2	0	0	2	1-4	0

“ВОРСКЛА” ПОЛТАВА

Розиграш 2009/10 рр.
Ліга Європи УЄФА —2 матчі: +1=0-1, м’ячі 2-5

20.08.2009 “Бенфіка” — “Ворскла” — 4:0
27.08.2009 “Ворскла” — “Бенфіка” — 2:1 (Сачко, Єсін)

ГРАВЦІ

ДОЛГАНСЬКИЙ Сергій	2-5п	МЕДВЄДЄВ Геннадій	2
БЕЗУС Роман	2	САЧКО Василь	2-1
ДАЛЛКУ Арменд	2	ЦУРРІ Дебатик	2
ДЕСПОТОВСЬКИЙ Філіпп	2	ЧЕСНАКОВ Володимир	1
ЄСИН Дмитро	2-1	ЧИЧИКОВ Олексій	2
КРАСНОПЕРОВ Олег	2	ЯНУЗІ Ахмед	1
КУЛАКОВ Денис	2	ЯРМАШ Григорій	2
МАРКОСЬКИЙ Йован	2		

Тренер: Микола ПАВЛОВ — 2 матчі: +1=0-1, м’ячі 2-5

СУПЕРНИК

Команда	І	В	Н	П	М	О
1. “Бенфіка” Лісабон	2	1	0	1	2-5	3

“МЕТАЛІСТ” ХАРКІВ

Розиграш 2008/09 рр.
Кубок УЄФА — 4 матчі: +3=0-1, м’ячі 6-3

18.02.2009 “Сампдорія” — “Металіст” — 0:1 (Олійник)
26.02.2009 “Металіст” — “Сампдорія” — 2:0 (Валяєв, Коельо)
12.03.2009 “Динамо” — “Металіст” — 1:0
19.03.2009 “Металіст” — “Динамо” — 3:2 (Слюсар-2, Коельо)

Розиграш 2009/10 рр.
Ліга Європи УЄФА — 4 матчі: +2=1-1, м’ячі 5-3

30.07.2009 “Рієка” — “Металіст” — 1:2 (Єременко, Лисенко)
06.08.2009 “Металіст” — “Рієка” — 2:0 (Папа Гуйє)
20.08.2009 “Штурм” — “Металіст” — 1:1 (Олійник)
27.08.2009 “Металіст” — “Штурм” — 0:1

Гравці

ГОРЯЇНОВ Олександр	8-6п	КОЕЛЬО Джексон	6-2
АСЕВЕДО Вальтер	2	ЛИСЕНКО Володимир	3-1
БАРИЛКО Сергій	1	МАЙДАНА Джонатан	8
БЕРЕЗОВЧУК Андрій	5	ОБРАДОВИЧ Мілан	8
БОРДІЯН Віталій	4	ОЛІЙНИК Денис	8-3
БУРКХАРДТ Марцин	1	ПАПА ГУЙЄ	8-1
ВАЛЯЄВ Сергій	5-1	ПХАНЦХАВА Вахтанг	1
ВЕНАНС Зезе	3	ПШЕНИЧНИХ Сергій	4
ГАНЦАРЧИК Северин	3	РИКУН Олександр	2
ДАНІЕЛЬ Фредес	2	СЛЮСАР Валентин	5-2
ДЕВИЧ Марко	8	ТРИШОВИЧ Александар	1
ЕДМАР	7	ШЕЛАЄВ Олег	4
ЄРЕМЕНКО Олексій	4-1		

Тренер: Мирон МАРКЕВИЧ — 8 матчів: +5=1-2, м’ячі11-6

СУПЕРНИКИ

Команда	І	В	Н	П	М	О
1. “Рієка” Рієка	2	2	0	0	4-1	6
2. “Сампдорія” Генуя	2	2	0	0	3-0	6
3. “Динамо” Київ	2	1	0	1	3-3	3
4. “Штурм” Грац	2	0	1	1	1-2	1

“МЕТАЛУРГ” ДОНЕЦЬК

Розиграш 2009/10 рр.
Ліга Європи УЄФА — 6 матчів: +4=1-1, м’ячі 14-6

16.07.2009 “Металург” — “МТЗ-РІПО” — 3:0 (Мгуні, Мхитарян, Годін)
23.07.2009 “МТЗ-РІПО” — “Металург” — 1:2 (Мгуні, Мхитарян)
30.07.2009 “Металург” — “Інтерблок” — 2:0 (Годін, Сержіо)
06.08.2009 “Інтерблок” — “Металург” -0:3 (Мхитарян, Мгуні, Димитров)
20.08.2009 “Металург” — “Аустрія” — 2:2 (Кингслі, Димитров)
27.08.2009 “Аустрія” — “Металург” — 3:2 (Танаса, Мхитарян)

ГРАВЦІ

ВОРОБЙОВ Дмитро	1-1п	ЛАЗИЧ Джордже	6
ДИШЛЕНКОВИЧ Владімір	5-5п	МАКРИДІС Константінос	6
АРАКЕЛЯН Арарат	1	МГУНІ Мусавєнкосі	4-3
БІЛОЗОР Сергій	2	МХИТАРЯН Генріх	6-4
ВОЛОВИК Олександр	6	СЕРЖІО Маріо	6-1
ГОДІН Олексій	5-2	ТАНАСА Чипріан	5-1
ДАНИЛОВСЬКИЙ Сергій	1	ТКАЧЕНКО Сергій	2
ДИМИТРОВ Велізар	3-2	ФАБІО	4
КИНГСЛІ Санні	6-1	ЧЕЧЕР В’ячеслав	6
КОРОТЕЦЬКИЙ Ігор	6	ШИНА	3

Тренер: Нікола КОСТОВ — 6 матчів: +4=1-1, м’ячі 14-6

СУПЕРНИКИ

Команда	І	В	Н	П	М	О
1. “Інтерблок” Любляна	2	2	0	0	5-0	6
2. “МТЗ-РІПО” Мінськ	2	2	0	0	5-1	6
3. “Аустрія” Відень	2	0	1	1	4-5	1

“ШАХТАР” ДОНЕЦЬК

Розиграш 2008/09 рр.
Кубок УЄФА — 9 матчів: +6=2-1, м’ячі 14-6

19.02.2009 “Шахтар” — “Тоттенхем” — 2:0 (Селезньов, Жадсон)
26.02.2009 “Тоттенхем” — “Шахтар” — 1:1 (Фернандиньо)
12.03.2009 ЦСКА — “Шахтар” — 1:0
19.03.2009 “Шахтар” — ЦСКА — 2:0 (Фернандиньо, Адріано)
09.04.2009 “Шахтар” — “Олімпік” — 2:0 (Хюбшман, Жадсон)
16.04.2009 “Олімпік” — “Шахтар” — 1:2 (Фернандиньо, Адріано)
30.04.2009 “Динамо” — “Шахтар” — 1:1 (Фернандиньо)
07.05.2009 “Шахтар” — “Динамо” — 2:1 (Жадсон, Ілсиньо)
20.05.2009 “Вердер” — “Шахтар” — 1:2 (Адріано, Жадсон)

Суперкубок УЄФА — 2009 — 1 матч: +0-0=1, м’ячі 0-1

28.08.2009 “Барселона” — “Шахтар” — 1:0

Розиграш 2009/10 рр.
Ліга чемпіонів — 2 матчі: +0=2-0, м’ячі 2-2

29.07.2009 “Шахтар” — “Тимішоара” — 2:2 (Гладкий, Фернандиньо)
05.08.2009 “Тимішоара” — “Шахтар” — 0:0

Ліга Європи УЄФА — 8 матчів: +6=1-1, м’ячі 19-3

20.08.2009 “Сівасспор” — “Шахтар” — 0:3 (Гай, Ілсиньо, Кобін)
25.08.2009 “Шахтар” — “Сівасспор” — 2:0 (Жадсон, Адріано)
17.09.2009 “Брюгге” — “Шахтар” — 1:4 (Гай, Вілліан, Срна, Кравченко)
01.10.2009 “Шахтар” — “Партизан” — 4:1 (Ломич-автогол, Адріано, Жадсон, Ракицький)
22.10.2009 “Шахтар” — “Тулуза” — 4:0 (Адріано-2, Фернандиньо, Хюбшман)
05.11.2009 “Тулуза” — “Шахтар” — 0:2 (Адріано, Гай)
03.12.2009 “Шахтар” — “Брюгге” — 0:0
16.12.2009 “Партизан” — “Шахтар” — 1:0

ГРАВЦІ

П’ЯТОВ Андрій	19-12п	КУЧЕР Олександр	13
ХУДЖАМОВ Рустам	1-0п	ЛЕВАНДОВСЬКИЙ Маріуш	12
АГАХОВА Джуліус	6	МОРЕНО Марсело	2
АДРІАНО Луїс	18-8	ПОЛЯНСЬКИЙ Олексій	3
ВІЛЛІАН	20-1	РАКИЦЬКИЙ Ярослав	7-1
ВІЦЕНЕЦЬ Віталій	1	РАЦ Разван	17
ГАЙ Олексій	14-3	СЕЛЕЗНЬОВ Євген	2-1
ГЛАДКИЙ Олександр	12-1	СРНА Даріо	19-1
ДУЛЯЙ Ігор	7	ФЕРНАНДИНЬО	20-6
ЖАДСОН	20-6	ХЮБШМАН Томаш	15-2
ІЛСИНЬО	17-2	ЧИГРИНСЬКИЙ Дмитро	12
ІЩЕНКО Микола	10	ЧИЖОВ Олександр	1
КОБІН Василь	7-1	ШЕВЧУК В’ячеслав	2
КРАВЧЕНКО Костянтин	2-1		

Тренер: Мирча ЛУЧЕСКУ — 20 матчів: +12=5-3, м’ячі 35-12

СУПЕРНИКИ

Команда	І	В	Н	П	М	О
1. “Тулуза” Тулуза	2	2	0	0	6-0	6
2. “Сівасспор” Сівасспор	2	2	0	0	5-0	6
4. “Брюгге” Брюгге	2	1	1	0	4-1	4
5. “Олімпік” Марсель	2	2	0	0	4-1	4
6. “Тоттенхем” Лондон	2	1	1	0	3-1	4
7. “Динамо” Київ	2	1	1	0	3-2	4
3. “Партизан” Бєлград	2	1	0	1	4-2	3
8. “Вердер” Бремен	1	1	0	0	2-1	3
9. ЦСКА Москва	2	1	0	1	2-1	3
10. “Тимішоара” Тимішоара	2	0	2	0	2-2	2
11. “Барселона” Барселона	1	0	0	1	0-1	0

ІСТОРИЧНИЙ РЕЄСТР (1965 — 2008 рр.)
Клуби

Команда	Т	І	В	Н	П	М	О
1. “Динамо” Київ	40	271	122	62	87	406-306	428
2. “Шахтар” Донецьк	21	144	67	25	52	218-188	226
3. “Дніпро” Дніпропетровськ	15	70	29	18	23	99-79	105
4. “Чорноморець” Одеса	8	34	13	8	13	45-41	47
5. “Ворскла” Полтава	4	16	7	3	6	21-23	24
6. “Металург” Донецьк	5	18	8	5	5	30-31	29
7. “Таврія” Сімферополь	3	12	4	3	5	10-17	15
8. “Металіст” Харків	4	20	10	4	6	25-15	34
9. ЦСКА Київ	2	10	4	1	5	11-16	13
10. “Металург” Запоріжжя	2	8	2	4	2	8-4	10
11. “Зоря” Луганськ	1	4	2	1	1	3-1	7
12. “Іллічівець” Маріуполь	1	4	2	1	1	4-3	7
13. “Карпати” Львів	3	6	1	3	2	7-9	6
14. “Кривбас” Кривий Ріг	2	6	2	0	4	7-12	6
15. “Нива” Вінниця	1	4	1	0	3	2-8	3
Разом:		627	274	138	215	896-753	960

ТРЕНЕРИ

Тренер	І	В	Н	П	М	О
Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ	135	70	31	34	219-120	241
Мирча ЛУЧЕСКУ	74	37	14	23	112-80	125
Євген КУЧЕРЕВСЬКИЙ	33	15	8	10	49-33	53
Віктор ПРОКОПЕНКО	30	12	3	15	50-44	39
Йожеф САБО	25	8	4	13	28-37	28
Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО	21	9	4	8	29-25	31
Анатолій ПУЗАЧ	20	8	4	8	26-31	28
Мирон МАРКЕВИЧ	18	10	3	5	23-15	33
Віктор МАСЛОВ	14	7	4	3	28-15	25
Володимир ЄМЕЦЬ	14	5	4	5	16-14	19
Леонід БУРЯК	14	5	4	5	15-17	19
Валерій ЯРЕМЧЕНКО	13	7	2	4	23-20	23
Анатолій ДЕМ’ЯНЕНКО	13	5	3	5	22-22	18

ГВАРДІЙЦІ	***МАТЧІВ***	***БОМБАРДИРИ***	***ГОЛІВ***
Олександр ШОВКОВСЬКИЙ	98	Сергій РЕБРОВ	31
Олег БЛОХІН	79	Олег БЛОХІН	26
Валентин БЕЛЬКЕВИЧ	73	Максим ШАЦЬКИХ	23
Максим ШАЦЬКИХ	73	Андрій ШЕВЧЕНКО	20
Сергій РЕБРОВ	72	БРАНДАО	15
Даріо СРНА	71	Леонід БУРЯК	14
Разван РАЦ	67	Андрій ВОРОБЕЙ	13
Андрій ГУСИН	66	ЖАДСОН	13
Владислав ВАЩУК	62	Сергій АТЕЛЬКІН	12
Олександр ГОЛОВКО	62	ДІОГО РИНКОН	12
Маріуш ЛЕВАНДОВСЬКИЙ	62	Володимир ОНИЩЕНКО	12
Андрій НЕСМАЧНИЙ	62	ФЕРНАНДИНЬО	12
Андрій ВОРОБЕЙ	58	Олександр МЕЛАЩЕНКО	11
ЖАДСОН	58	Джуліус АГАХОВА	10
Юрій ДМИТРУЛІН	57	Валентин БЕЛЬКЕВИЧ	9
Анатолій ТИМОЩУК	57	Олег ВЕНГЛИНСЬКИЙ	9
Олександр ХАЦКЕВИЧ	57	Вадим ЄВТУШЕНКО	9
ФЕРНАНДИНЬО	56	Віктор ЛЕОНЕНКО	9
БРАНДАО	53	Геннадій ЛИТОВЧЕНКО	9
Томаш ХЮБШМАН	53	Чипріан МАРИКА	9
Олег ЛУЖНИЙ	52	Віктор КОЛОТОВ	8
Леонід БУРЯК	51	Юрій МАКСИМОВ	8
Горан ГАВРАНЧИЧ	51		

Підготував Василь ГНАТЮК.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Бордо	**19**	**14**	**1**	**4**	**32-12**	**43**
2. Лілль	**19**	**10**	**4**	**5**	**37-19**	**34**
3. Монпельє	**18**	**10**	**3**	**5**	**26-21**	**33**
4. Марсель	*18*	*9*	*5*	*4*	*30-20*	*32*
5. Осер	*19*	*9*	*5*	*5*	*19-15*	*32*
6. Ліон	19	8	6	5	31-26	30
7. ПСЖ	19	8	5	6	31-18	29
8. Лор'ян	19	8	5	6	29-22	29
9. Ренн	19	8	5	6	24-18	29
10. Валансьєн	19	8	4	7	30-26	28
11. Монако	18	8	3	7	20-22	27
12. Нансі	19	8	2	9	26-29	26
13. Ланс	19	7	5	7	19-24	26
14. Тулуза	19	7	4	8	19-16	25
15. Сошо	17	8	1	8	17-21	25
16. Ніцца	19	6	4	9	20-32	22
17. Ле Ман	19	4	4	11	17-28	16
18. Сент-Етьєн	**19**	**4**	**4**	**11**	**11-26**	**16**
19. Булонь	**18**	**3**	**4**	**11**	**15-35**	**13**
20. Гренобль	**19**	**1**	**4**	**14**	**10-33**	**7**

Найвлучніші

Жервіньо ("Лілль") — 11
Нене ("Монако") — 10
Фро ("Лілль") — 9
Гамейро ("Лор'ян") — 8
Г'ян ("Ренн") — 8
Л. Лопес ("Ліон") — 8

Матч 15 туру
13 січня — середа

Монако — Монпельє

У наступному турі, 16 січня — субота, зустрічаються

Монпельє — Ніцца
Нансі — Ліон
Ренн — Ланс
Валансьєн — Тулуза
Монако — Сошо
Лілль — ПСЖ
Ле Ман — Лор'ян
Гренобль — Сент-Етьєн
Бордо — Марсель
Осер — Булонь

Франція

19 ТУР

Тулуза — Бордо — 1:2 (1:1).
Тулуза: Вальверде, Ебондо, Конгре, Фофана, Мбенке, Сіссоко, Капуе, Машаду (Регаттин, 82), Сирьє (Бротен, 72), Луан (Табану, 46), Жиньяк.
Бордо: Каррассо, Шальме, Сіані, Планюс, Тремулінас, Гуффран (Вендель, 65), Фернандо, Плашил, Гуркюфф, Жуссі (Траоре, 66), Шамах.
Голи: Машаду (4) — Шамах (8), Вендель (75).
Вилучення: Мбенке (73).

Ліон — Монпельє — 1:2 (0:0).
Ліон: Льорис, Ревейєр, Крис, Бумсонг, Сіссоко, Тулалан, Чельстрем (П'янич, 63), Дельгадо, Гову (Гомис, 63), Бастос (Тафер, 75), Лісандро.
Монпельє: Журден, Янгамбіва, Джодич, Спахич (Коллен, 72), Женешам, Марво (Саіхі, 90), Піто, Коста, Камара, Фана (Белханда, 71), Монтано.
Голи: Гомис (83) — Монтано (53), Марво (86).

Марсель — Осер — 0:2 (0:1).
Марсель: Манданда, Боннар (Каборе, 7), Діавара, Хайнце, Тайво, Гонсалес (Абрель, 25), Мбіа, Шейру, Коне (Айю, 75), Бен Арфа, Брандау.
Осер: Сорен, Енбар, Кулібалі (Берто, 81), Міньо, Грихтінг, Олич, Педретті, Дудка, Бірша, Нікулає (Шафні, 89), Контут.
Голи: Олич (41, 79).

Нансі — Лілль — 0:4 (0:1).
Нансі: Брасильяно, Кретьєн (Лотьє, 46), Уадду (Самі, 46), Андре Луіс, Маранж, Діа, Беренгер, Ка (Бакар, 53), Фере, Малонга, Хаджи.
Лілль: Ландро, Дебюши, Рамі, Шеджу, Бер'я (Емерсон, 56), Жервіньо, Мавуба, Бальмон, Обраньяк, Хазар (Дюмон, 78), Фро (Де Мело, 66).
Голи: Хазар (42), Жервіньо (51, 72), Фро (60, пен.).
Вилучення: Самі (60).

Ле Ман — Монако — 1:1 (1:0).
Ле Ман: Овоно, Корчиа, Сердан, Жедер (Лувіон, 89), Баал, Доссеві, Гулон, Тома, Лама, Ле Таллек, Хельстад (Сіссе, 71).
Монако: Рюфф'є, Модесто (Адріано, 85), Монгонгу, Пюйгреньє, Траоре, Алонсо, Нкулу, Госсо (Перес, 61), Нене, Молло (Сагбо, 46), Пак.
Голи: Ле Таллек (36) — Пак (50).

ПСЖ — Гренобль — 4:0 (2:0).
ПСЖ: Бете, Сеара, Камара, Сахо, Арман, Жалле (Бурийон, 88), Макелеле, Клеман, Сессеньон (Морис, 86), Луюндула, Ердінг (Жюлі, 73).
Гренобль: Ле Кром, Кальве, Ромао, Цесар, Соже, Куртуа (Раве, 67), Дьєз, Марке (Акрур, 57), Батллес (Хуан, 75), Мацуі, Любоя.
Голи: Луюндула (9), Арман (18), Ердінг (65), Жалле (80).

Сошо — Ренн — 2:0 (1:0).
Сошо: Ришар, Фаті, Перкес (Дюплюс, 33), Бреше, Драме, Морис-Белай, Гаванон, Дальма (Карлау, 90), Мартен, Мікарі, Бутен (Ногейра, 73).
Ренн: Душес, Фанні, Мангане, Ханссон, Данзе, Мвіла, Тетті, Леруа (Сов, 66), Бангура (Бріан, 28), Марво, Г'ян.
Голи: Дальма (45), Бутен (61).
Вилучення: Г'ян (11).

Ніцца — Булонь — 2:2 (0:0).
Ніцца: Оспина, Діакіте, Песле, Сід, Гасе (Кантарей, 52), Фає, Сабле (Поте, 64), Еллебуйк, Муньє, Бен Саада (Мулунжи, 80), Ремі.
Булонь: Беденик, Борн, Перрінелле, Дембеле, Лашор, Ндіай, Каруро (Рамаре, 90), Марк, Да Роша (Дюкатель, 90), Кувільє, Блаяк (Робер, 75).
Голи: Поте (67, 86) — Перрінелле (59), Блаяк (73).

Лор'ян — Валансьєн — 3:2 (1:2).
Лор'ян: Одар, Соса, Маршал (Гентон, 32), Косчельний, Ле Лан, Амальфітано, Дюкасс, Мвуемба, Діарра, Гамейро, Ваіруа (Сакахува, 75).
Валансьєн: Ассембе, Дюкурт, Бонг, Абардонадо, Тьєне, Кохад, Гомис (Себо, 88), Санчес, Бен Хальфаллах, Даник (Пюжоль, 80), Одель.
Голи: Амальфітано (24, 46), Соса (67) — Одель (5), Даник (35).

Ланс — Сент-Етьєн — 1:0 (0:0).
Ланс: Руньє, Демон, Яхья, Шелле, Орьє, Букарі (Монне-Паке, 73), Сов (Ермаш, 60), Ковачевич, Руде, Акале (Едуардо, 86), Мауліда.
Сент-Етьєн: Жано, Варро, Беналуан, Ндав, Дабо, Ландрен, Желсон, Матуіді, Ілан, Пайє (Сако, 76), Бергессіо (Рив'є, 86).
Гол: Едуардо (90, пен.).

«Ліон» битий новачком.

Тур перед тритижневою перервою вийшов цікавим на дуелі фаворитів. Беручи до уваги розташування команд у турнірній таблиці, — центральний матч відбувся в Ліоні, де місцева команда приймала новачка першості — "Монпельє". Зважаючи на відставання від фаворита та клас суперників, перемога "Ліона" у звітній зустрічі сумніву не викликала. Та в першому колі команду Клода Пюеля не по-дитячому лихоманило. І хоча вона матч розпочала досить таки впевнено, гості спокійно відбивалися від атак суперника, а в другому таймі ще й першими забили. Атакувальний футбол гостей одного разу таки помилився, й незадовго до кінця зустрічі "Ліон" зрівняв рахунок і отримав змогу принаймні зачепитися за очки. Та організована гра "Монпельє" закінчилася тим, що на 86-й хвилині місцевий клуб пропустив, зазнавши у підсумку шостої поразки. Все ж таки гадаю, що повністю весь потенціал команда Пюеля не розкрила, й у другому колі ми побачимо зовсім інший "Ліон".

А ось суперники не дрімають. Лишень погляньте, що робить із своїми суперниками "Лілль"? Розгром на розгромі. 37 забитих м'ячів — і цілком заслужене друге місце після першого кола змагань. Цього разу під гарячу руку потрапив "Нансі", який отримав у свої ворота чотири м'ячі, два з яких на рахунку Жервіньо. Гадаю, не варто нагадувати після цього, хто нині лідирує в списку найвлучніших.

Розчарував у домашній грі "Марсель", який, у випадку перемоги, на канікули міг би піти, поділяючи разом з "Ліллем" друге місце. Та з таким сусідом по турнірній таблиці це завдання виявилося йому не під силу.

За підсумками ж першого кола змагань одноосібним лідером став "Бордо". Якщо команда не зменшуватиме обертів, то чемпіонство в неї в кишені. В останньому турі року фаворит завітав у гості до "Тулузи", яка стала відвертим розчаруванням сезону. Провал у чемпіонаті, не набагато краща гра в єврокубках, тож поразка "фіалок" — привід всерйоз задуматися, як жити далі.

Олександр ТРАВЯНКА.

Новини

Московське ***"Динамо"*** уклало контракти з півзахисниками ФК "Москва" ***Едгарасом Чеснаускисом та Олександром Самедовим.*** Термін угод з 25-річними футболістами розрахований на три сезони.

Гравець збірної Литви Чеснаускис в сезоні-2009 провів за "городян" 29 матчів, відзначившись шість разів. На рахунку росіянина 30 матчів і п'ять влучень. "Підписав контракт на три роки, — підтвердив Самедов. — Вибрав "Динамо", хоча були й інші варіанти. Привернуло те, що там будується нова команда, яка має намір ставити перед собою високі цілі". Це не перші придбання "Динамо" в поточному міжсезонні. Раніше чотирирічний договір з "біло-блакитними" уклав інший футболіст "Москви" — молдовський оборонець Олександр Єпуряну. Нагадаємо, що динамівці завершили чемпіонат-2009 на восьмому місці і не потрапили до єврокубків на майбутній рік. "Городяни", що фінішували на шостій позиції, ще можуть пробитися до Ліги Європи за рахунок вдалого виступу в Кубку Росії.

Олександр Тарханов призначений на пост головного тренера ***"Хімок"***. Відомий російський фахівець підписав з підмосковним клубом угоду за схемою 1+1. "Наразі переді мною стоїть завдання сформувати команду для участі в чемпіонаті першої ліги наступного року. Завдання на сезон буде поставлене пізніше. Проте я не думаю, що нам доведеться боротися за виживання", — заявив 55-річний фахівець. Нагадаємо, в прем'єр-лізі сезону-2009 "Хімки" посіли останнє місце. Тренерська кар'єра Тарханова розпочалася двадцять років тому у вірменському клубі "Котайк". Згодом він працював наставником в одеському СКА, ташкентському "Пахтакорі", "Ветрі" з Вільнюса, й у російських командах — "Спартаку", ЦСКА і "Торпедо", "Крильях Совєтов", "Сатурні", "Тереку", "Кубані". Останнім часом Тарханов обіймав посаду спортивного директора московського клубу "Ніка" (другий дивізіон).

Плеймейкер ***БАТЕ*** і збірної Білорусі ***Сергій Кривець*** підписав угоду на 3,5 року з "Лехом" із Познані. У новому клубі один із найперспективніших білоруських футболістів отримав десятий номер, як і свого часу в БАТЕ. "Я знайомий з Польщею досить близько, оскільки бував тут з юнацькою командою моєї футбольної школи з Гродно, — сказав 23-річний півзахисник. — Чому я вирішив перейти в "Лех"? Незабаром тут пройде чемпіонат Європи, і футбольна інфраструктура росте дуже швидко. Це хороше місце для продовження кар'єри. Я багато чого досяг у Білорусі — став чотириразовим чемпіоном, мені необхідна нова мотивація. Вважаю, що це правильний час для переходу і для того, щоб зробити наступний крок у кар'єрі".

Уго Санчес звільнений з поста наставника ***"Альмерії"*** після недільної поразки від "Еспаньола", яка стала для його команди восьмою в сезоні. Біля керма "Альмерії" мексиканець працював менше року. Колишній футболіст мадридського "Реала" і збірної Мексики, очоливши "Альмерію", допоміг своїй новій команді зберегти прописку в "Примері". Нинішній сезон видався для Санчеса проблемним: від зони вильоту андалузців відокремлює лише одне очко. До того ж, програвши "Еркулесу", який виступає в "Сегунді", "Альмерія" вилетіла з Кубка Іспанії. Керівництво клубу виступило з такою заявою: "Хочемо подякувати Уго Санчесу за його професіоналізм, наполегливу працю й відданість справі. Проте було необхідно ухвалити це рішення, яке повинне позитивно вплинути на команду".

"Герта" підписала контракт до кінця сезону з Леваном Кобіашвілі, котрий виступав до цього за "Шальке-04". Півзахисник збірної Грузії став слідом за Теофанісом Гекасом другим придбанням берлінців на цьому тижні. Якщо столична команда залишиться в бундеслізі на наступний сезон, угода з Кобіашвілі буде продовжена ще на два роки. Після 17 турів "Герта" замикає турнірну таблицю, відстаючи від зони безпеки на десять очок. "Ми дуже раді, що до нас приєднається Леван, — сказав спортивний директор берлінців Міхаель Преетц про 32-річного грузина, який зіграв 289 матчів у чемпіонаті Німеччини за "Шальке" і "Фрайбург". — Його досвід додасть команді стабільності".

Михайло РЄЗНІК.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

Головний редактор Т. М. ФЕДОРЕНКО
Черговий по номеру В. В. ПРИГОРНИЦЬКИЙ
Видрукувано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025193.
Індекс 60994.

4820012962204

